

TIE ELÄMÄÄN

- *Onnellinen perhe*
- *Olet turvassa*
- *Ruokavalio*
- *Isä, minä tahdon*

TIE ELÄMÄÄN

Julkaisija:

SPA-UP

Kansainvälinen

Lähetysseurakunta

Suomen Lähetysyhdistys ry

Osoite:

Mastotie 10

37800 AKAA

info@spaup.org

www.spaup.org

Puhelin: (03) 542 5100

Pankki:

FI 30 5472 0420 0843 35

Painopaikka:

Hämeen Kirjapaino Oy

SISÄLLYSLUETTELO:

Tunnetila	3
Mieli-ratkaiseva taistelukenttä.....	4
Onnellinen perhe.....	8
Olet turvassa.....	12
Ruokavalio.....	15
Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.....	20
Ajan merkit.....	23
Usko ja terveys.....	26
Martti Luther ja hänen vaikutuksensa.....	30
“Isä minä tahdon”.....	36
Meidän planeettamme, maailman- kaikkeuden ihme.....	38
“Minä olen tie ja totuus ja elämä”.....	43

Hinta 5€

Päivä vain ja hetki kerrallansa,
siitä lohdutuksen aina saan.
Mitä päivä tuokin tullessansa,
Isä hoitaa lasta armollaan.
Kädessään hän joka päivä kantaa,
tietää kaiken, mitä tarvitsen,
päivän kuormat, levon hetket antaa,
murheen niin kuin ilon seesteisen.

Joka hetki hän on lähelläni,
joka aamu antaa armonsa.
Herran huomaan uskon elämäni,
hän suo voimansa ja neuvonsa.
Surut, huolet eivät liikaa paina,
ne hän ottaa itse kantaakseen.
"Niin kuin päiväs, niin on voimas aina."
Tähän turvaan yhä uudelleen.

Kiitos, Herra, lupauksestasi,
siinä annat minun levätä!
Kiitos olkoon lohdutuksestasi,
annat voimaa sanan lähteestä!
Suo mun ottaa isänkädestäsi
päivä vain ja hetki kerrallaan,
kunnes johdat minut kädelläsi
riemun maahan, päivään kirkkaimpaan.

Virsi 338 Lina Sandell



Tunnetila

Raul Escobar & Raquel Orce

Turmeltuneet moraaliarvot vaikuttavat helposti mieleemme. Kun terveyden periaatteita rikotaan, kun moraalisia lakea, jotka muodostavat Jumalan suunnitelman maailman kaikkeutta varten, rikotaan. Tämän ei pitäisi tulla yllätyksenä meille, koska moraaliarvot ovat yhtä välttämättömiä maailman kaikkeuden moitteetonta toimintaa varten kuin muutkin lait, jotka säätelevät elämän tapojamme.

Nämä mielialan muutokset heijastavat sitä, mitä ympärillämme tapahtuu, ja ne omasta puolestaan voivat joko parantaa tai pahentaa yleistä terveyden tilaamme. Ajattele sanaa "Ei!"

Niin yksinkertainen sana voi helpostikin muuttaa henkilön toiveikkaan odotuksen tilan syvän pettymykseen tilaan.

Normaalit tunteet ja mielen tilat toimivat laajalla alueella, eikä tarvita paljonkaan muuttamaan niitä toisesta ääripäästä toiseen - äärimmäisestä ilosta äärimmäiseen suruun - hyvin lyhyessä ajassa. Kuitenkin meidän tunteemme yleensä heijastavat ympärillämme tapahtuvia asioita. Yksilöllisten erojen valikoima normaaleissa rajoissa (luonne ja mielenlaatu) voi myös olla hyvin laaja.

Jotkut ihmiset ovat katkeroituvia ja hyvin herkkiä, kun taas

toiset voivat olla välipitämättömiä ja passiivisia. Mutta ei ole normaalia, jos henkilö ei reagoi ulkoiisiin tapahtumiin, ja kun käyttäytyminen ei vastaa hänen tavanomaiseen malliin pitkään aikaan, se voi johtua ongelmista, kuten masennuksesta, stressistä tai katkeruudesta.

Näin ollen oman ihanteellisen henkisen tasapainon ylläpitäminen on kehon hyvinvoinnissa tärkeä tekijä, kotona ja yhteiskunnassa.

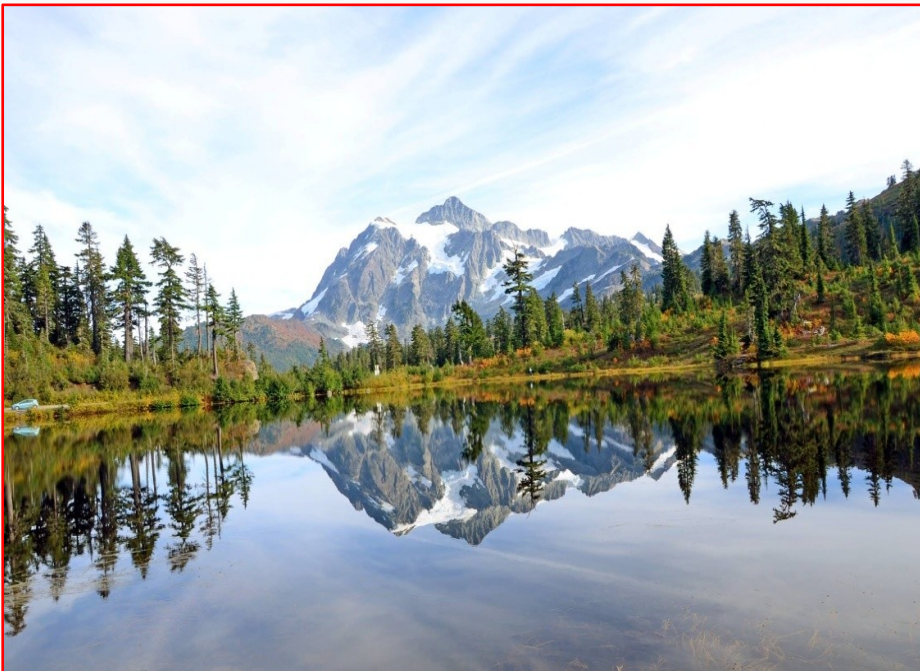
Yleisimpiä psyykkisiä häiriöitä ovat stressi, masennus, ahdistus, alakuloisuus, pelko ja syyllisyys.

Tilastot osoittavat, että 60-70% kaikista elimellisistä sairauksista on jollain tavalla aiheutunut yhdestä tai useammasta edellä mainitusta mielen tilasta.

On selvää, että mieli vaikuttaa fyysiseen terveyteen. Pitääksemme yllä hyvää terveyttä, meillä on oltava tasapaino mielemme ja kehomme välillä, sillä ne vaikuttavat toisiinsa, hyväksi tai pahaksi.

"Terveudeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut." Sanl. 17:22.

Kuva: Henry Dering



MIELI – RATKAISEVA TAISTELUKENTTÄ

Jerry Eaton

Huomatessamme ajan merkkejä, jotka ilmoittavat Herramme pian tulevan, voimme nähdä saatanan vihamielisyyden Jumalan kansaa kohtaan tulevan voimakkaammaksi. Hänen tarkoituksensa on tehdä pelastussuunnitelma tyhjäksi ja pyydystä ansaan niin monia ihmisiä kuin mahdollista. Hän käyttää hyväkseen nopeita tapahtumia ja alituisia dramaattisia muutoksia, ilmeisesti käyttäen niitä tarkoituksiinsa. Elämän erilaiset olosuhteet loputtomine paineinen, pettymykset ja masennukset vaikuttavat haitallisesti ihmiseen. Yhteiskunta on kyllästetty pahuudella, joka näyttää riistävän ihmiseltä hänen onnensa ja hyvinvointinsa. Yhtä huomattavaa ja vaikuttavaa taitoa hän käyttää viimeisessä työssään masentaakseen ihmisiä. Hän on taitava saamaan ihmiset epäilemään Jumalan olemassaoloa. Hän vähentää heidän uskoaan ja ehdotonta luottamustaan Häneen johdattamalla heidän ajatteluun ja tunteitaan väärään suuntaan.

Niin, meidän sydämemme on todella taistelukenttä! Sillä tähän hyvin hedelmälliseen maaperään paha on pesiytynyt; ja jos mielen sallitaan viipyä sellaisissa ajatuksissa, niin synnillinen hedelmä on pian seurauksena. "Älköön kuukaan kiusauksessa ollessaan

sanoko: 'Jumala minua kiusaa; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä Hän ketään kiusaa.'" Jaak. 1:3-5.

Saatana kiusaa ja vaikuttaa mieleemme, yrittäen houkutella meitä tottelemaan mieluummin hänen käskyjään kuin Jumalan. Meidät vietellään ja saadaan lankeamaan, kun me ensiksi ajattelemme väriä ajatuksia.

On toteennäytetty asia, että tunteet tulevat ajatuksista - me ajattelemme jotain, ja tunne seuraa pian. Ja jos me sallimme mieleemme viipyä väärissä ajatuksissa, niin me olemme pian tekemisissä värien tunteiden kanssa. Kuinka tärkeätä onkaan, että mieleemme harjoitetaan ajattelemaan oikeilla kanavilla, ja yksi ensimmäisellä sijalla tässä harjoituksessa on Raamatun lukeminen voiman ja rohkeuden saamiseksi. Kirjassa Ministry of Healing "Onnemme sekä tässä, että tulevassa elämässä riippuu mielemme kiinnittämisestä ilahduttaviin asioihin. Oikealla kanavalla ajatteleminen, saa elämäämme uuden merkityksen ja samalla muutos alkaa tapahtua.

Kaikista eri menetelmistä ja aikomuksista, mitä saatanalla on käytettävissään, ei mikään ole niin vaikuttava kuin se, millä hän sallittaessa pystyy vaikuttamaan ja valvomaan mieliämme. Hän

salavihkaa ujuttaa epäilystä, kiuskaa pahoja olettamuksia tai aiheuttaa vihaa ja hylkäämistä.

Tiedämme ne neljä perusmenetelmää, joilla saatana työskentelee: petoksella, syyttämällä, tuottamalla kärsimystä ja vainoamalla. Ja näihin neljään luokkaan tulee lisäksi alaosastoja. Haluaisin viipyä muutamissa peruskeinoissa, joilla hän valvoo mieliämme, persoonallisuuttamme ja luonteitamme keinoja, joilla hän työskentelee heikkouksiemme välityksellä masentaakseen meitä ja ehkäistäkseen hengellistä kasvuaamme.

On surullista, että yksi ensimmäisiä läksyjä, joita tämä maailma painaa nuorten mieliin on, että jos joku loukkaa sinua, älä ajattele, vaan iske takaisin! Kauniit nuoret lapset, joiden pitäisi kasvaa Kristuksen jumalallisessa ilmapiirissä, oppivat sen



Kuva: Soili Kuusela

sijaan nopeasti, että jos joku heidän leikkiveroistaan tulee vastaan, lyö heitä päähän tai varastaa joitain heidän leikkikalujaan, heidän tulee odottaa sopivaa tilaisuutta hiipiäkseen hänen taakseen, lyödä häntä päähän ja varastaa häneltä leikkikaluja. Tämä on yksi perusläksyjä, josta meidän tulee päästä eroon kristittyinä. On totta, että luonnollemme on täysin käsittämätöntä, että jos meitä lyödään oikealle poskelle, meidän ei tulisi vihastua tai kiukustua, vaan kääntää toinenkin poski. Ja kuitenkin se on yksi suurimpia todisteita siitä, että Kristus todella asuu sydämessä. Tilanteet, joissa kristityt ovat sidotut paaluihin poltettaviksi laulaen virsiä ja rukoillen vainoojiansa puolesta, ovat ehkä eniten voittaneet ihmisiä totuudelle kuin kaikki saarnat, mitä koskaan on pidetty.

On tosiaan ainoa tie aiheuttaa oikosulku tälle pahalle vihan ympärille, jossa lyödään ja lyödään takaisin, on Kristuksen rakkauden ihmeellisen voiman välityksellä.

Käyttäkäämme nyt tätä samaa läksyä ihmisluonteen perusaineekseen, turvallisuuden tarpeeseen. Me elämme turvattomassa maailmassa. Minä olen turvaton ja sinä olet turvaton. Ja kuitenkin en usko Jumalan tahdon meihin nähden olevan, että olisimme turvattomia. Turvattomuuden määrittely on "luottamuksen puute toisten rakkauden ja tuen epävarmuuden vuoksi". Monet kristityt ovat turvattomia, koska unohtavat omistavansa Jumalan rakkauden ja tuen.

Lukekaamme Ps. 37:1-14. "Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi väärintekijöitä. Sillä niin kuin heinä heidät pian niitetään

pois, ja he lakastuvat niinkuin vihanta ruoho. Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. Anna tiesi Herran haltuun ja kyllä Hän sen tekee. Ja Hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän. Hiljenny Herran edessä ja odota Häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo. Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi. Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan. Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa. Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta. Jumalaton miettii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitansa; mutta Herra nauraa hänelle, sillä Hän näkee hänen päivänsä joutuvan. Juma-

lattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät jousensa, kaataakseen kurjan ja köyhän, teurastaakseen ne, jotka ovat oikealla tiellä."

Näet, että Jumala haluaa meidän luottavan Häneen ja tekevän hyvää. Älä kiivastu tai hermostu tai erikoisesti ajattele niitä, jotka puhuvat tai tekevät pahaa sinulle. Eräs esimerkki, miten turvattomuus parani Kristuksen välityksellä erään Maria nimisen lapsen elämässä. Niin pitkälti kuin Maria saattoi muistaa, hän oli ollut turvaton. Hän koetti esittää pulmansa vanhemmilleen, mutta he olivat harvoin kotona. Jos olivat, he työnsivät hänet pois ja käskivät mennä ulos leikkimään. Asteettain valkeni Marialle, että hän oli ei toivottu, sielullisesti yksinään. Maria menetti itseluottamuksensa. Hänen persoonallisuutensa alkoi kuihtua. Mutta sitten Maria löysi Kristuksen. Nyt hän tiesi, että Jumala todella rakasti häntä, vaikka hänen vanhempansa eivät näyttä-



Kuva: Tarmo Jyrkinen

neet pystyvän siihen. Hän oli varma Jumalan tuesta. Vastalöydetyllä turvallisuudella Marian persoonallisuus avartui ja kypsyi.

Tämä on lyhyt yleiskatsaus siitä, mitä Jumalan rakkaus voi aikaansaada meissä henkilökohtaisesti, tehden meidät elinvoimaisemmiksi, varmemmiksi ja rakastavammiksi yksilöiksi. Turvattomuus tai rakkauden puute yleisesti voi ehkäistä paljon lapsen persoonallisuutta tai estää kasvuamme kristittyinä. Se voi saada meidät olemaan kylmiä tai syrjään vetäytyviä, koska pelkäämme, mitä ihmiset ajattelisivat meistä, jos todella tietäisivät, mitä me ajattelemme itsestämme. Ja palataksemme 37. Psalmiin, meidän ei tulisi vihastua, tai toisin sanoen tuntea harmia tai uhkailua. Meidän tulisi tietää, että taivaallinen Isämme rakastaa ja pitää meistä huolta välittämättä siitä, mitä ympärillämme olevat ihmiset tekevät.

Toinen äärimmäisyys siitä, mitä turvattomuus voi tehdä, se voi saada meidät kerskumaan siitä, miten hyviä olemme, tehdä meidät ylen itsevarmoiksi tai omahyväisiksi. Ja me pidämme itseämme tärkeänä, joka kuuluu vain Kristukselle, koska haluamme ihmisten huomaavan meidät, koska tarvitsemme heidän tunnustustaan.

Ihmisen luonnossa on luonnollisena aineksena halu saada ihmisten tunnustusta, mutta se tulee vääräksi, kun tarvitsemme sitä eri asioihin. Se on erityisen totta kristillisessä yhteydessä. Jos joku henkilö tai ihmisryhmä yhteisesti pilkkaa tai vihaa meitä, koska olemme kristittyjä tai adventisteja tai mitä muuta tahansa, niin meidän pitäisi pystyä

sanomaan itsellemme: "Se on heidän mielipiteensä, heidän paheksuntansa. Kieltäydyn antamasta sen häiritä rauhaani." Silloin voimme kulkea tietämme sekä rukoilla heidän puolestaan.

Emme voi odottaa saavamme tunnustusta jokaiselta, ja koska Jumalan kansa on aina luonnehdittu "jäännös" sanalla, tarkoittaen vähäistä tai harvoja, niin eikö siinä ole syytä, että useimmat maailmassa ovat toisinaan meitä vastaan?

Me laulamme virsiä, vaikka kaikki ihmiset hylkäisivät Kristuksen, Hänen armossaan me seuraisimme Häntä. Eikö sen pitäisi olla ihanteemme, johon me pyrimme? Vaikka jokainen ympärillämme hylkäisi Kristuksen, meidän tulisi silti Hänen armossaan seurata Häntä, jatkaa pelastukseen, vaikka koko maailma olisi meitä vastaan. Tiedätkö mitään? Se voi tehdä kaiken erilaiseksi, jos tiedämme omaavamme Jumalan hyväksymisen.

Seuraava askel taistelussamme saatanan vaikutusta vastaan miellesämme, on selvä käsitys tai itsensä ymmärtäminen - toisin sanoen, kyky nähdä ja ymmärtää asioiden sisäinen luonne; arvioida kuka ymmärtäisi todelliset vaikuttimensa, taistelunsa ja puolustusmekanisminsa. Esimerkiksi, Jim oli ollut erittäin kylmä ja itseensä sulkeutunut jonkin aikaa. Lopulta hän myöntyi käymään psykologin luona. Hän rohkaistui



puhumaan ongelmistaan. Jim ei nähnyt sen hyötyä, mutta puhui kun häneltä kysyttiin. Tyhjenettyään sydämensä hänen puolustusasenteensa suli pois. Hän alkoi nähdä itsensä todellisuudenmukaisesti. Sumu alkoi häipyä ja ratkaisu hänen ongelmiinsa tuli esiin. Päästyään ymmärrykseen hänen kylmyytensä alkoi häipyä.

Katsokaamme nyt samaa esimerkkiä kristilliseltä näkökannalta. Vähättelemättä kristillisten psykologien ja psykiatrien arvoa, Jumala on suurin psykiatri; Hänet tunnetaan Hänen sanastaan, ja tyhjentäessämme sydämemme Hänelle ja jättäessämme pelkomme ja huolestamme ristiriitalle me myös huomaamme puolustusasenteemme sulavan pois. Näemme itsemme todenmukaisesti ja toteamme, ettei meidän tarvitse pelätä, että Jumala antaisi meille tapahtua jotain sellaista, mikä ei ole hyväksymme, millä ei olisi jokin läksy meille opittavaksi. Perimmäinen syy siihen, miksi Jim oli kylmäkiskoinen toisille, johtui hänen pelostaan. Siksi hän sulkeutui itseensä ollakseen syrjässä tilanteista, jotka voisivat loukata häntä. Mutta kun eräs ystävä ohjasi häntä tulemaan Kristuksen luo, hän rukoili ja tyhjensi sydämensä Jumalalle. Siten hän oppi tuntemaan Kristuksen syvän rakkauden häneen, miten Kristus antoi henkensä, jotta Jim pysyisi Jumalan rakkaudessa. Jim sai selvyuden asiasta ja tunsu rauhan sydämessään. Hän lakkasi olemasta niin kylmäkiskoinen oppiessaan tuntemaan Jumalan rakkauden itseään kohtaan. Hän alkoi oppia, miten osoittaa Jumalan rakkautta ihmisille, vaik-

ka nämä olisivat hänelle epäystävällisiä.

Kolme tasoa voidaan määrittellä:

1. *Persoonallinen yhdentyminen:* sopusointu persoonallisuuden kanssa.
2. *Sosiaalinen yhdentyminen:* yleinen sopusointuinen suhduutuminen toisiin ihmisiin.
3. *Hengellinen yhdentyminen:* rauha Jumalan kanssa.

Usein eräänlainen sopusointu on uhrattu toisten saavuttamiseksi. Sopusoinnun puutos aiheuttaa hengellisiä vaikeuksia. Jeesus, täydellisenä ihmisenä, oli sopusoinnussa itsensä, toisten ja Jumalan kanssa jokaisella tasolla.

"Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja arnessa Jumalan ja ihmisten edessä."

Jeesus ei koskaan uhrannut periaatteita tai epäillyt jotain totuuden kohtaa, ja kuitenkin Hän kasvoi Jumalan ja ihmisten suosiossa. Kuinka usein me etsimmekään toisten tunnustusta ja uhraamme suhteemme Jumalaan! On ironista, että ne joilla on eniten tunnustusta ja elinvoimaisuutta, ovat sellaisia, jotka ovat myyneet periaatteensa suosion hinnalla. Kristus oli ystävällisin, myönteisin ja rakastavin henkilö, mitä koskaan on kulkenut tämän maan kamaralla, ja samalla oli myös parjatuin, pilkatuin ja vi-

hatuin ihminen. Saatana heitti kaiken ilkeyden ja vihamielisyyden, mitä hänellä oli, Jeesuksen päälle, koettaessaan murtaa Hänen suhdettaan Isään ja järkyttää Kristuksen rauhaa ja itsevarmuutta ja Hänen itsehillintäänsä, mutta onnistumatta siinä. Jeesus voi nostaa meidät syytöksien ja kielten kamppailujen yläpuolelle. Hän tulee meidän rauhaksemme, varmuudeksemme ja luottamukseemme. Aamen.

"Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään peljätkö." Joh. 14: 27.

"Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa." Fil. 4:19



Kuva: Henry Dering

Akaasta

ONNELLINEN PERHE

Adrian Dinescu

Sen alkuperä

Perhe sai alkunsa Jumalasta, taivaan ja maan Luojusta. “Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.” 1 Moos. 1: 27.

Perhe koostuu vähintään kahdesta ihmisestä: aviomiehestä ja vaimosta. Täydellinen perhe on perhe, jossa lapsilla on paikkansa. Lapset ovat aviomiehen ja hänen vaimonsa yhdistetyn rakkauden tulos.

Mikä yhdistää perheen?

Rakkaus yhdistää ja pitää perheen koossa, aviomiehen, vaimon ja lapset. Tämä on lahja Jumalalta.

Perhe Jumalan näkemyksessä

“Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: ‘Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.’” 1 Moos. 1: 28.

“Yhteiskunta koostuu perheistä ja on sellainen, millaiseksi perheen päät sen tekevät. Sydäimestä ovat ‘elämän asiat’; ja yhteiskunnan sydän, seurakunnan sydän, ja kansakunnan sydän on yksittäinen perhe.” AH 8.1

Jumalan suunnitelma oli kansoittaa tämä maailma Hänen kuvansa mukaan luoduilla ihmisillä.

Ensin maa oli muodoton ja tyhjä, ja luomistyön kautta, Jumala on siunannut maapalloa kaikella, mikä on kaunista ja välttämättömä ihmispäin hyväksi ja onnellisuudeksi. Luojamme asetti tämän periaatteen alusta saakka, että miehellä tulee olla yksi vaimo, kunnes kuolema heidät erottaa.

Niin pitkään kuin perhe seuraa Jumalan suunnitelmaa, se pysyy yhdessä rakkaudessa, puhtaudessa ja arvokkuudessa. Tällä tulee olemaan iso vaikutus seurakuntaan ja yhteiskuntaan. Kun perheenjäsenten välit ovat turmeltuneet, silloin seurakunta ja yhteiskunta ovat turmeltuneita.

Nykyään moni erkanee Jumalan alkuperäisestä suunnitelmasta, joka asetettiin Paratiisissa.

Tämän seuraukset näemme tänä päivänä. Avioerot yleistyvät järkyttävästi, orpoja lapsia, uskotomuutta, rikoksia, abortteja, prostituutiota, vallankumouksia, sotia, ja listaa voisi jatkaa loputtomiin.

Ainoa ratkaisu näihin ongelmiin on Jumala. Ihmisen on käännäytävä takaisin alussa annettuun Jumalan alkuperäiseen suunnitelmaan. Maailman täytyy kääntyä katuen takaisin Luojaansa puoleen.

Haluaisin muistuttaa teitä kertomuksesta Niinivestä, suuresta kaupungista. Niiniven asukkaat olivat niin pahoja, että Jumala halusi tuhota sen. Armosaan Jumala lähetti sanansaattajansa viemään viimeistä varoitusta.



Kuva: Tzvetan Petkov



“Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen.” Joonas 1:2:

“Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun. Niin Joonas nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa. Ja Joonas käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: ‘Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.’ Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet... Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.” Joonas 3:3-5, 10

Mitä Niiniven väki teki kuullessaan viestin? Jokainen heistä, pienestä suureen, kääntyi takaisin Jumalan puoleen katuen, ja Jumala hyväksyi heidän katumuksensa. Tämä on hyvä läksy meille. Jumala ei ole vastuussa siitä, mitä maailmalla nykyään tapahtuu, vaan me olemme. Niin kuin Niinivellä oli

toivoa silloin, niin on meilläkin nykyään.

Onnellisuus tottelevaisuuden tuloksena

Mitä on onnellisuus? Haluatko olla onnellinen? Haluatko onnellisuutta elämäsi ja perheesi?

Mitä onnellinen perhe tarkoittaa?

On vaikea uskoa, että olisi ketään, joka ei haluaisi olla onnellinen eikä haluaisi onnellista perhettä. Onnellisuus on osa elämäämme, osa olemistamme. Onnellisuus on lahja Luojalta. Siten me nautimme ja tunnemme olomme hyväksi tehdessämme ympärillämme olevat onnellisiksi.

“Niin Pietari sanoi: ‘Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy’.” Apt. 3:6

Jos meillä ei ole onnellisuutta, voimmeko jakaa sitä ympärillämme oleville? Voimmeko antaa mitä meillä ei ole? Ei, emme voi. Joten ensin meillä on oltava se, ja sitten me voimme jakaa sitä. Siksi on tärkeää ymmärtää, mitä on onnellisuus ja miten voimme saavuttaa sen tai mistä voimme löytää sen.

Mitä on onnellisuus?

Antakaa minun aloittaa virallisella määritelmällä. Merriam-Websterin internet tietosanakirjan mukaan, tämä on onnellisuuden määritelmä:

- Hyvinvoinnin ja täyttymyksen tila
- Nautinnollinen tai tyydyttävä kokemus

Tämä määritelmä on hyvä aloituspiste, ja voimme kaivautua syvemmälle siitä käsin. Paras tapa tehdä se on kysyä joiltakin historiamme suurimmilta ajatteli-joilta. Joten tutkin, mitä näillä ihmisillä on sanottavaa onnellisuudesta, ja löysin 10 oleellista määritelmää. Jokaisessa niistä on syvämerkitys. Ottakaa aikaa sisäistääksenne ne. Tässä ne ovat:

“Onnellisuus on sitä, kun kaikki, mitä ajattelet, mitä sanot ja mitä teet, ovat sopusoinnussa keskenään.” - Mahatma Gandhi

“Onnellisuus on tila, joka tulee arvojen saavuttamisesta.” - Ayn Rand

“Onnellisuus on jotain, mitä olet, ja se tulee tavastasi ajatella.” - Wayne Dyer

“Onnellisuus on oleellisesti jonnekin menemisen tila, kokonaisvaltaisesti, yksisuuntaisesti, ilman katumusta tai pidätty-

neisyyttä.” - William H. Sheldon

“Onnellisuus ei ole palkinto – Se on seuraus.” - Robert Ingersoll

“Onnellisuus on eri asia kuin nautinto. Onnellisuus liittyy kamppailemiseen ja selviämiseen.” - George Sheehan

“Onnellisuus on elämän tarkoitus, ihmisen olemassaolon pyrkimys ja lopullinen päämäärä.” – Aristoteles

“Onnellisuus ei ole jotain mitä koet, se on jotain mitä muistat.” - Oscar Levant

“Onnellisuus ei ole asema jonne päädyt, vaan matkustamista.” - Margaret Lee Runbeck

“Onnellisuus on jokaisen hetken rakkaudella, armolla ja kiitollisuudella elämisen hengellistä kokemusta.” - Denis Waitley

Mistä voimme löytää onnellisuuden?

Jumalan sana kertoo meille: “Joka mieltä hankkii, se sieluansa rakastaa; joka ymmärryksen säilyttää, se onnen löytää.”

Sananl. 19:8

Onnellisuus on tulosta siitä, kun meidän kaikki fyysiset ja hengelliset tarpeemme on täytetty meidän henkilökohtaisessa elämässämme.

“Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle ylen runsaasti hyvää kaikissa sinun kättesi töissä, hän tekee sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi. Sillä niin kuin Herra iloitsi sinun isistäsi, hän jälleen iloitsee sinusta, siitä, että tekee sinulle hyvää.” 5. Moos. 30:9

Minun näkökulmastani kristittyinä, onnellisuus minulle on olla Jumalan kanssa, minä ja koko minun perheeni.

Erossa Jumalasta ei ole onnellisuutta, emme voi elää erossa Hänestä, ja missä ei ole Jumalaa, ei ole onnellisuutta, ei rakkautta, ei ymmärrystä, ei rauhaa....

Apostoli Johannes sanoo ensimmäisessä kirjeessään: “Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Ju-

malasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.” 1 Joh. 4:7, 8

“Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.” 1 Joh. 4:16

Onnellisen perheen tukipilarit.

Koska työskentelen rakennusalalla, ymmärrän talon kestämissen riippuvan sen perustan vahvuudesta. Mitä kestävämpi perusta on, sitä paremmin talo kestää huonoja säitä ja onnettomuuksia.

“Sen tähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.” Matt. 7:24, 25

Samalla tavoin sen, joka haluaa rakentaa kestävän perheen, täytyy rakentaa perusta ensin. Perheen perusta on Jumalan lain periaatteet, rakkauden periaatteet.

Rakkaus Jumalaa ja ihmisiä kohtaan.

“Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sen tähden on rakkaus lain täyttymys.” Room. 13:10

“Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei



Kuva: Vladimire Marinov

Itämereltä

etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse väärydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.” 1. Kor. 13:4-7

Todellinen rakkaus ei ole ihmisen tuottamaa, vaan se on lahja meidän Luojaltamme, jonka saamme vain uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. (Gal. 5:22).

Jumala on rakkaus, ja rakkauksessaan Hän on uhrannut ainoan poikansa. “Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.” 1. Joh. 4:7-11

“Niin pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.” 2. Piet. 1:5-7

Menestyvällä perheellä on nämä peruseriaatteet ja tuki-

pilarit, jotka tekevät siitä voimakkaan ja haavoittumattoman. Sellainen on aidosti onnellinen perhe, ja se on mahdollista vain Jumalan avulla. Onnellinen perhe, onnellinen seurakunta ja onnellinen maa-

ilma. Aamen.

”Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.” Sananl. 31:10.



Kuva: Viktoria Becker

Olet turvassa!

Ines Müller

Pikku Liisa juoksee pölyistä peltotietä yrittäen pyydystä kirjavaa perhosta. Hän juoksee nopeasti, mutta yhtäkkiä hän kompastuu kiveen ja kaatuu maahan, ja hänen uusi kesämekkinsa likaantuu. Hän ei tiedä, mikä on pahinta: kipeät polvet, tahriintunut mekko vai kauhea pelästyminen. Kyyneleet vierivät poskille ja hänen katseensa etsii takanaan tulevaa äitiä.

Avuttomana Liisa kompuroi ylös ja nilkuttaa äidin luo, joka on jo nähnyt vahingon ja ottaa pikku tyttänsä lohduttaen syliinsä. Pian Liisa rauhoittuu. Kyyneleet lakkaavat vuotamasta ja kävelyretki jatkuu vähän rauhallisempaa taitia.

Nuori isä on liikkeellä kaupungissa mukanaan pieni poikansa, joka on osannut kävellä ilman tukea vasta vähän aikaa. Timo on ylpeä taidostaan eikä tahdo enää pitää kiinni isän kädestä. Isä antaa pojalleen tämän vapauden, mutta hänen katseensa valvoo lasta koko ajan. Ei kestä kauaa, ennenkuin malttamattomasti hypähtelevät lapsen jalat sotkeutuvat toisiinsa. Timo kaatuu kovalle katukiveykselle ja jää makaamaan itkien kovasti. Yhdellä harppauksella isä on itkevän poikansa luona ja nostaa hänet varovasti ylös.

Salamannopeasti hän tajuaa tilanteen: toisesta polvesta vuotaa verta, mutta muutoin lapsi näyttää olevan kunnossa. Lapsi itkee yhä, aivan kuin hän ei huomaisi-

kaan olevansa jo isän turvallisissa käsissä. Isä pyyhkii verta vuotavan polven puhtaalla nenäliinalla ja puhuu pojalle rauhoittavasti. Kestää kauan, ennenkuin verenvuoto loppuu, mutta muutoin lapsi näyttää olevan kunnossa. Kestää kauan, ennenkuin Timo rauhoittuu. Isä tahtoo asettaa hänet jälleen omille jaloilleen, mutta poika tarrautuu lujasti kiinni isän takkiin. Hän haluaa selvästi isän kantavan häntä vielä jonkin matkaa. Isä hymyilee. Vahvoilla käsillään hän kantaa poikaa kadulla, kunnes emme enää näe häntä.

Miltä meistä tuntuu kuullessamme nämä kertomukset?

Ovatko ne kauniita kertomuksia? Niissä kerrotaan kahden pienen lapsen kaatumisesta. Jäävätkö ajatuksemme kertomukset kuullessamme kiinni suruun? Olemmeko yhtä hädisämme kuin Liisa ja Timo kaatuessaan olivat? Emme – me keskitymme siihen, mitä sen jälkeen seuraa ja eläydymme vanhempien ilahduttaviin reaktioihin. Liisalla on rakastava äiti ja Timolla rakastava Isä. Lapset ovat turvassa kivussaankin.

Tämä asia tekee kertomukset kaatuista lapsista ilahduttaviksi kertomuksiksi. Hymyilemme kertomuksen lopussa ja ajattelemme: Teillä lapsukaisilla, Liisalla ja Timolla, on asiat hyvin. Kaikki on kunnossa. Teidän ei tarvitse

murehtia! Kipu unohtuu ja voitte taas juosta – vanhempanne ovat kanssanne!

Näiden kertomusten päähenkilöt

eivät itse asiassa ole nimeltään Liisa ja Timo. Sinä olet tässä päähenkilö ja voit sijoittaa oman nimesi näihin pieniin kertomuksiin!

Tarkoitus ei ole kuitenkaan kertoa tässä uudelleen lapsuudessasi sattunutta tapausta.

Kertomuksemme on totta tänään. Nyt voi olla hetki, jolloin elämäsi on tavalla tai toisella päättynyt umpikujaan, tiesi on tukossa, olet järkyttynyt tai neuvoton, koet ahdistusta Sinulle tapahtuneista asioista ja kyyneleet vuotavat poskillesi. Ehkä kykenet vielä itse etsimään apua ja menemään auttajan luo. Mutta ehkä makaat maassa sananmukaisesti tai kuvaannollisesti ja silloin tarvitset jonkun nostamaan itsesi ylös.

Kaikki tämä voi tapahtua Sinulle. Kun voimme vain itkeä epätoivosta, silloin päässämme pyörii vain ”ei kukaan”: ”Kukaan ei huomaa, miten minulla menee. Kukaan ei ymmärrä, miltä minusta tuntuu. Kukaan ei pysty auttamaan minua.”

Kauan ennen Sinua, noin vuonna 1000 eKr. elänyt kuningas Daavid kuvaa tilannettaan muunmuassa näin: ”Onnettomuudet saartavat minut, niitä on lukematon määrä! ... Olen

valittanut itseni uuvuksiin, yöt kaiket on vuoteeni itkusta märkä, leposijani kastunut kyynelistä. Silmäni ovat surusta hämärtyneet, näköni on himmentynyt ahdin-koni tähden. ... Niin minä pidin suuni kiinni, olin mykkänä, minä vaikenin, mutta turhaan: tuskani vain yltyi. ... Pelasta minut, Jumala! Vesi on noussut kaulaani saakka. ... Kaikki ystäväni sinä olet karkottanut, nyt on seurani vain pimeys.” (Psalmit 40:13; 6:7,8; 39:3; 69:2; 88:19.)

David kulki ahdingossaan tietä, jota mekin voimme kulkea:

1. Aluksi voimme oppia, että Jumala tuntee tilanteemme.

”Sinä näet kaiken, tuska ja murhe ei jää sinulta huomaamatta, sinä ojennat kätesi.” (Ps. 10:14)

”Herra on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.” (Ps. 34:19)

”Herra, sinä tiedät, mitä minä kaipaan, huokaukseni ovat tulleet sinun korviisi.” (Ps.38:10)

Vaikka tuntisit itsesi kaikkien ihmisten väärinymmärtämäksi ja hylkäämäksi, Jumala tuntee huolesi. Tilanteesi ei ole Häneltä salassa.

2. Voimme rukoilla Jumalalta apua.

”Kuninkaani ja Jumalani, kuule, kun huudan sinulta apua. Sinua minä rukoilen.” (Ps. 5:3)

”Paranna minut, Herra, tuska polttaa minun luissani.” (Ps. 6:3) Hän, joka tuntee murheemme, kuulee rukouksemme.

3. Voimme odottaa apua Jumalalta.

”Hartaasti minä odotin Herraa,

ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli huutoni.” (Ps. 40:2)

Odottaminen ei suinkaan merkitse vain sitä, ettemme tekisi mitään. Se tarkoittaa, että tunnustamme avun tarpeemme ja luovutamme kohtalomme Jumalan käsiin.

4. Voimme luottaa Jumalaan.

”Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan.” (Ps. 7:2)

”Jätä taakkasi Herran käteen, hän pitää sinusta huolen. Hän ei ikinä salli hurskaan sortua.” (Ps. 55:23)

”Luottakaa aina Jumalaan, tuokaa hänen eteensä kaikki mikä sydäntänne painaa! Jumala on

1. Koe Jumalan ihmeellinen asioihin tarttuminen!

”Hän veti minut ylös syvästä kuopasta, upottavasta liejusta. Hän nosti minut kalliolle, antoi lujan pohjan askelteni alle.” (Ps. 40:3)

2. Muuta näkemyksesi omasta tilanteestasi!

”Hän antoi suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalamme ylistykseksi.” (Ps. 40:4)

”Miten asian ottaa”, sanotaan usein huolettomasti. Jumala haluaisi opettaa meidät ymmärtämään tämän: ”Jumala ei tee virheitä.”

3. Koe, miten Jumala toimii!



Kuva: Tzvetan Petkov

turvamme.” (Ps. 62:9.)

Jos rukoilemme Jumalaa täynnä epäluottamusta, se merkitsee, että epäuskossa epäilemme rukousvastausta jo etukäteen. Jumalaan luottaminen voi aluksi näyttää riskiltä, mutta kuitenkin se on elämäsi paras päätös.

Millaisia Daavidin kokemuksiin verrattavia kokemuksia me voimme saada?

”... sinä avaat minulle tien ahdingosta.” (Ps. 4:2)

”Minä käännyin Herran puoleen, ja hän vastasi minulle. Hän vapautti minut kaikesta pelosta.” (Ps. 34:5)

”Hän... nostaa maahan painetut jaloilleen.” (Ps. 146:8)

”Jumala on meille pelastuksen Jumala.” (Ps. 68:21)

Jumala voi myös lähettää ihmisiä, jotka palvelevat Häntä.

”Jumala ei tarvitse meitä, kun hän haluaa siunata. Hän voi tehdä itse kaiken. Kuitenkin on ihmeellinen lahja häneltä, jos hän antaa meille tilaisuuden toimia työvälleinään jakaessaan siunasta.” Gottlieb Geiss

www.evangeliums.net/zitate/suche...

4. Löydä uusi perusta elämällesi!

”Ei, olen löytänyt rauhan, mieleni on tyyni. Niin kuin kylläinen lapsi lepää äitinsä sylissä, niin on minun mieleni levollinen. Israel, pane toivosi

”Parasta, mitä ihminen voi tehdä, on antaa Jumalan auttaa itseään. Ihmisen korkein täydellisyys on siinä, että hän tarvitsee ehdottomasti Jumalaa.”

www.evangeliums.net/zitate/suche...

Pieni Liisa etsi hädässään äitiään ja juoksi hänen luokseen.

Jumala on turvanamme kaikissa tilanteissa ja että voimme aina paeta Hänen luokseen. Silloin ahdistukset lievenevät ja surut ympäröi Sinut lohdutuksellaan!

Martin Luther rukoili: ”Rakas Jumala, kirkasta Sanasi sydä-

kiusauksen miinuksesta koetuksen kestäminen plussan. Ne uskomme koetukset, joilla Kiusaaja haluaa meille pahaa, Jumala haluaa kääntää palvelemaan hengellisen elämämme juurruttamisessa syvemmälle. Jumalan ihmeellinen kasvatustapa pyrkii kasvattamaan kärsivällisyyttä ja uskomme kestävyyttä....

Vanhassa kielenkäytössä sana kärsivällisyys tarkoittaa: pysyä Herrassa, pysyä Hänen sanassaan, pysyä veljien ja sisarten joukossa seurakunnassa.

Koetukset kasvattavat riippuvaisuuttamme Jeesuksesta. Koetukset ovat ”hyvää säätä uskolle.” (Luther) P. Deitenberg, ”Ich lasse mich überraschen“ Brendow-Verlag 202 s. 187

Ota vastaan lohdutus! Elleivät surujesi syyt korjautu tässä maailmassa, muista, että Jumala on luvannut tehdä kaiken uudeksi. Hän pyyhkii kaikki kyyneleet pois silmistäsi ja poistaa surusi. Katso Ilm. 21:4, 5

Olkoon tämä lupaus Sinulle lohdutuksena ja saat tietää, että Jeesus on kanssasi joka päivä!

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.” Ps. 50:15.

”.... Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:20

”Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. Sela. Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.” Ps. 68:20. 21.

”... Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.” Ps. 142:6.



Kuva: Vladimir Marinov

Maisema Italiasta

Herraan nyt ja aina!” (Ps. 131:2, 3.)

Olkoon oppimisemme ja kasvumme päämäärä, että Daavidin tavalla lepäisimme täysin luotavaisina Jumalan rakkaudessa! Tanskalainen teologi Sören Kierkegaard ilmaisi asian näin:

millemme ja tee siitä niin valoisa ja palava, että saamme siitä lohdutusta ja iloa!”

Paul Deitenbeck kirjoittaa eräässä hartauskirjassa: ”Meidän ei tule ainoastaan kestää kaikkia vihollisen iskuja, vaan myös iloita niistä, sillä Jumala tekee

RUOKAVALIO

Ellen G. White

Tämän artikkelin lainaukset ovat kirjasta Kodin suuri Lääkäri, jonka on kirjoittanut Ellen G. White (1827-1915). Ne on siis kirjoitettu yli sata vuotta sitten, ja on huomionarvoista, kuinka monet asiat sopivat tämänkin päivän ohjeiksi.

Söittepä siis tai joitte..., tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. 1 Kor. 10:31.

Ruumiimme rakentuu siitä ruoasta, jota nautimme. Ruumiin kudokset kuluvat jatkuvasti; jokaisen elimen jokainen liike aikaansaa kulutuksen, ja tämä kulutus korvataan ravinnolla. Jokainen ruumiinelin vaatii osansa ravinnosta. Aivoille "täytyy hankkia oma osansa, luut, lihakset ja hermot vaativat oman osansa. Ihmeellinen ruumiin toiminta siirtää ravinnon vereen ja tämän veren välityksellä rakentaa eri ruumiinosia. Tämä toiminta jatkuu lakkaamatta hankkien jokaiselle hermolle, lihakselle ja kudokselle elämää ja voimaa.

Ruoan valinta

Tulisi valita sellaisia ruokalajeja, joista parhaiten saa niitä alkuaineita, joita ruumiin rakentamiseen tarvitaan. Tässä valinnassa ei ruokahalu suinkaan ole luotettava neuvonantaja. Väärät ruokailutottumukset ovat turmelleet ruokahalun. Usein se vaatii ruokaa, joka vahingoittaa terveyttä ja aiheuttaa sairautta, sen sijaan että antaisi voimaa. Emme voi myöskään turvallisesti antautua seuratapojen johdettaviksi. Sairaudet ja kärsimykset, joita yleisesti esiintyy kaikkialla,

johtuvat suurimmaksi osaksi yleisistä ruoanvalinnassa tehdyistä virheistä.

Saadaksemme tietää, mikä on parasta ruokaa, on meidän tutkittava Jumalan ihmiselle antamaa alkuperäistä ravintosuunnitelmaa. Hän, joka loi ihmisen ja tuntee hänen tarpeensa, määräsi Aadammille hänen ruokansa. »Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.» 1 Moos. 1:29.

Kun ihminen oli jättänyt Eedenin hankkiakseen elatuksensa viljelemällä maata, joka oli synnin kirouksen alainen, sai hän myös luvan syödä kedon ruohoja». 1 Moos. 3:18.

Vilja, hedelmät, pähkinät ja vihannekset muodostavat sen ruuan, jonka Luojamme on meille valinnut. Nämä ravintoaineet ovat mahdollisimman yksinkertaisella ja luonnollisella tavalla valmistettuina mitä terveellisimpiä ja ravitseevimpiä. Ne antavat voimaa, kestävyyttä ja hengenlahjoja, joita monimutkaisempi ja kiihottavampi ravinto ei anna. Mutta kaikki itsessään terveellisetkään ravintoaineet eivät aina kaikissa olosuhteissa ole sellaisinaan sopivia ravinnoksemme. Ruoka-aineet on huolellisesti valittava. Ruoka-

talous tulisi sovittaa sen vuodenaikan ja ilmaston mukaan, jossa elämme, sekä työn mukaan, jota suoritamme. Jotkin ruoat, jotka soveltuvat jonakin vuoden aikana tai jossakin ilmastossa käytettäväksi, eivät sovellu muuna aikana ja muussa ilmastossa. Niin myös eri ruoat sopivat eri työtä tekeville. Usein ruoka, joka on terveellistä raskasta ruumiillista työtä tekeväälle, saattaa olla sopimatonta istumatyössä oleville tai rasittavaa henkistä työtä suorittaville henkilöille. Jumala on antanut meille runsaan valikoiman terveellisiä ravintoaineita, ja jokaisen tulisi valita niistä ne, mitkä kokemus ja terve arvostelu osoittaa parhaiten soveltuviksi tyydyttämään hänen omat tarpeensa.

Luonnossa on runsaat varastot hedelmiä, pähkinöitä ja viljaa, ja vuosi vuodelta tulevat eri maiden tuotteet kuljetusmahdollisuuksien lisääntyessä entistä tasapuolisemmin jaetuiksi kaikkien kesken. Tästä on seurauksena, että monet ravintoaineet, joita muutamia vuosia sitten vielä pidettiin kalliina herkkuna, ovat nyt kaikkien saatavissa ja kuuluvat jokapäiväiseen ravintoon. Näin on varsinkin kuivattujen ja säilöttyjen hedelmien laita.

Pähkinät ja pähkinöistä valmistetut ruoat ovat tulemassa laa-

jalti käytäntöön korvaamaan eri liharuokia. Pähkinävalmisteisiin voidaan yhdistellä viljalajeja, hedelmiä ja eräitä juurikasveja, jolloin saadaan terveellisiä ja ravitsevia ruokalajeja. On kuitenkin varottava, ettei pähkinöitä nautita liiaksi. Erikoisesti ne, joille pähkinäruoat tuottavat pahoinvointia, voivat päästä tästä vaivasta noudattamalla varovaisuutta. On myös muistettava, että kaikki pähkinät eivät ole yhtä terveellisiä. Mantelit ovat parempia kuin maapähkinät, mutta maapähkinät rajoitetussa määrässä yhdessä viljan kanssa käytettyinä ovat ravitsevia ja helposti sulavia. Sopivasti valmistettuina voivat myös öljymarjat pähkinöiden kera korvata voin ja liharuoat. Oliiviöljy on verrattomasti parempaa kuin eläimistä saatu öljy eli rasva. Sitä voidaan käyttää myös ulostusaineena. Erikoisen terveellistä se on keuhkautisille, ja se on terveellistä tulehtuneelle ja ärtyneelle vatsalle.

Ylellisiin ja kiihottaviin ruokiin tottuneilla on luonnon maku, eikä yksinkertainen ja vaatimaton ruoka maistu heille heti. Kestää aikansa ennenkuin heidän makunsa tulee luonnolliseksi ja heidän vatsansa toipuu kärsimästään väkivallasta. Mutta ne, jotka yhä edelleen käyttävät terveellistä ruokaa, havaitsevat sen pian maukkaaksi. He osaavat antaa arvoa sen herkulliselle ja ihanalle maulle ja aromille, ja he syövät sitä suuremmalla nautinnolla, kuin mitä he voisivat saada epäterveellisistä herkuista. Ja vatsa, joka on kunnossa, eikä enää tulehtunut ja yllirasittunut, kykenee taas suorittamaan tehtävänsä.

Vaihtelu ruussa

Terveyden ylläpitämiseen tar-

vitaan riittävä määrä hyvää, ravitsevaa ruokaa.

Jos suunnittelemme viisaasti, niin terveydelle kaikkein edullisimpien kasviksien saanti voidaan turvata melkein kaikissa maissa. Erilaisia riisi-, vehnä-, maissi- ja kauratuotteita lähetetään kaikkialla maasta toiseen, samoin papuja, herneitä ja linssejä. Käyttämällä kaikkia näitä ravintoaineita yhdessä kotimaitten ja ulkomaisten hedelmien kera sekä erilaisia vihanneksia, jotka kasvavat kaikilla seuduilla, päästään ruokajärjestykseen, joka on täydellinen ilman liharuokia.

Kaikkialla, missä hedelmiä voidaan runsaasti viljellä, olisi niitä säilöttävä ja kuivattava runsaasti talven varalle. Marjoja kuten viinimarjoja, karviaismarjoja, mansikoita, ja vadelmia voidaan menestyksellisesti viljellä monilla sellaisilla seuduilla, joilla niitä nykyisin käytetään ja viljellään hyvin vähän tai ei ollenkaan.

...Erittäin tärkeätä on, että säilöttävät hedelmät ovat aivan pilaantumattomia. Käytä sokeria vähän, ja hedelmiä on keitettävä vain sen verran, kuin on tarpeen niiden säilymiseksi. Siten valmistettuina ne muodostavat tuoreiden hedelmien erinomaisen korvikkeen...

Yhdellä aterialla ei saisi olla kovin monia eri ruokia, sillä se johtaa helposti ylensyömiseen ja aiheuttaa ruoansulatushäiriön.

Ei ole hyvä syödä samalla aterialla sekä hedelmiä että vihanneksia. Jos ruoansulatus on heikko, voi näiden samanaikainen käyttö aiheuttaa vaivoja vatsassa sekä kykenemättömyyttä henkiseen ponnisteluun. On parempi syödä hedelmiä toisella aterialla ja vihanneksia toisella aterialla.

Aterioiden tulisi olla vaihtelevia. Samoja ja samalla tavalla valmistettuja ruokalajeja ei pitäisi olla pöydässä aterialla aterian jälkeen ja päivästä toiseen. Ateria syödään suuremmalla nautinnolla,



Kuva: Franco Caputo

Helsingin kauppatorilta

ja elimistö tulee paremmin ravituksi, kun ruoka on vaihtelevaa.

Ruon valmistus

On väärin syödä pelkästään ruokahalun tyydyttämiseksi, mutta ruoan laatuun ja sen valmistamiseen ei saa suhtautua välinpitämättömästi. Jos ruoka ei maistu, ei ruumiskaan tule siitä niin hyvin ravituksi. Ruoka on huolellisesti valittava ja valmistettava järjellä ja taitoa käyttäen.

Leivän valmistukseen eivät hienoimmat, valkaistut vehnäjauhot ole parhaita. Niiden käyttö ei ole terveellistä eikä taloudellista. Hienoista jauhoista leivottu leivästä puuttuu sellaisia ravintoaineita, joita on kokojyvävehnäjauhoissa. Hieno leipä aiheuttaa usein ummetusta ja muita epäterveellisiä tiloja.



Soodan tai leivinjauheen käyttäminen leipomisessa on sekä vahingollista että tarpeetonta. Sooda aiheuttaa tulehdusta vatsassa ja myrkyttää usein koko elimistönkin...

Hiivaleipää leivottaessa ei pitäisi käyttää maitoa veden sijasta. Maidon käyttö aiheuttaa lisämenoja, eikä maitoon leivottu leipä ole läheskään niin terveellistä kuin veteen leivottu. Se ei pysy leipomisen jälkeen yhtä

kauan tuoreena kuin veteen leivottu leipä ja rupeaa helposti käymään vatsassa.

Leivän tulisi olla helposti sulavaa ja hyvänmakuista. Se ei saa olla vähääkään hapanta. Leipien on oltava kooltaan pieniä ja niiden tulee olla niin läpeensä kypsiä, että hiivaaineet ovat mahdollisimman tarkoin hävinneet. Kaikenlainen kohotettu leipä on lämpimänä ja tuoreena vaikeasti sulavaa, eikä sitä saisi milloinkaan tuoda ruokapöytään. Tämä sääntö ei pidä paikkaansa happamattomaan leipään nähden. Tuoreet vehnäsämpylät, joihin ei ole käytetty hiivaa eikä hapatusta, jotka on paistettu hyvin kuumassa uunissa, ovat sekä terveellisiä että maukkaita.

Puuroon tai velliin käytettäviä suurimoita on keitettävä riit-

tävästi. Mutta kostea ja juokseva ruoka ei ole niin terveellistä kuin kuiva, joka vaatii perusteellista pureksimista. Korput eli kahdesti paistettu leipä ovat helpoimmin sulavaa ja maukkainta ruokaa. ..

Ruokaan käytetään tavallisesti liian paljon sokeria. Kakut, makeat vanukkaat, tortut, hyytelöt ja hillot ovat usein syynä huonoon ruoansulatukseen. Erittäin vahingollisia ovat sellaiset vanukkaat ja kuohutukset, joiden pääainek-

sina ovat maito, munat ja sokeri. Olisi vältettävä maidon ja sokerin samanaikaista käyttöä.

Vain pastöroimalla maito voidaan välttää tarttuvien tautien leviäminen sen välityksellä. Voi ei ole kylmälle leivälle siveltynä niin vahingollista kuin paistamisen yhteydessä käytettynä; mutta sen käyttö on hyvä rajoittaa mahdollisimman vähään.

Niukka, huonosti valmistettu ruoka turmelee veren heikentämällä vertamuodostavia elimiä. Se saattaa elimistön epäkuntoon ja aiheuttaa sairautta ja sen seurauksena hermostuneisuutta sekä huonotuulisuutta. Huonon keittotaidon uhrit voidaan laskea tuhansissa ja kymmenissätuhansissa. Monille haudoille voitaisiin kirjoittaa: »Kuollut huonon keittotaidon tähden» tai »Kuollut pahoinpidellyn vatsan tähden».

Kaikkien ruoanlaittajien pyhä velvollisuus on opetella valmistamaan terveellistä ruokaa. Kehno keittotaito on vienyt monet sielut turmioon. Hyvän ruoan valmistamisessa tarvitaan järjellä ja huolellisuutta, mutta hyvässä leivässä onkin enemmän uskontoa kuin monet luulevatkaan. Todella kykeneviä keittäjiä onkin vähän. Nuoret naiset pitävät ruoanlaittoa ja muita taloustoimia palvelijoiden työnä. Siitä syystä monet tytöt naimisiin mennessään ja joutuessaan huolehtimaan perheestään ovat hyvin vähän selvillä vaimon ja äidin velvollisuuksista.

Säännölliset ateriat

On erittäin tärkeätä, että aterioimme säännöllisesti. Jokaista ateriaa varten tulee olla oma erikoinen aikansa. Tuona aikana jokainen syököön minkä elimistö

tarvitsee, ja älköön sen jälkeen syökö ennen kuin seuraavalla aterialla. Monet syövät silloin, kun elimistö ei tarvitse ruokaa, epäsäännöllisin väliajoin, koska heillä ei ole tarpeeksi tahdonvoimaa vastustaakseen ruokahaluaan. Matkoilla ollessaan on muutamilla tapana jatkuvasti pureskella, jos vain jotakin syötävää on saatavissa. Tämä on erittäin vahingollista. Jos matkustavat söisivät säännöllisesti ja yksinkertaista ja ravitsevaa ruokaa, eivät he tuntisi niin suurta väsymystä eivätkä sairastelisi niin paljon.

Toinen turmiollinen tapa on syödä juuri ennen nukkumaan menoa. Säännölliset ateriat on ehkä jo nautittu, mutta kun jollakin tavalla heikottaa, syödään vielä lisää. Ruokahalun tyydyttäminen tekee tästä väärästä menettelystä tavan, usein niin piintyneen, että pidetään mahdottomana mennä ilman ruokaa nukkumaan. Seurauksena myöhäisistä illallisista ruoansulatustoiminta jatkuu nukkuessa. Mutta vaikka vatsa työskenteleekin jatkuvasti, sen työ ei tule kunnollisesti suoritetuksi. Pahat unet häiritsevät usein nukkumista, ja aamulla ihminen herää väsyneenä, eikä hänellä ole aamiaisella paljoakaan ruokahalua. Kun paneudumme levolle, tulisi vatsankin kaikki työ olla suoritettu, jotta sekin voisi ruumiin muiden elimien tavoin nauttia levosta. Istumatyötä tekeville henkilöille ovat myöhäiset illalliset erikoisen vahingollisia. Niistä aiheutuvat häiriöt ovat usein alkuna tautiin, joka päättyy kuolemaan.

Useissa tapauksissa heikkouden tunne, joka herättää ruokahalun, johtuu siitä, että ruoan-

sulatuselemiä on päivän kuluessa rasitettu liiaksi. Selviytyttyään ateriasta ruoansulatuselimet tarvitsevat lepoa. Aterioiden välillä pitäisi olla ainakin viisi tai kuusi tuntia. Useimmat henkilöt, jotka tekevät kokeiluja, havaitsivat, että kaksi ateriaa päivässä on parempi kuin kolme.

Aterioitaessa ilmeneviä epäkohtia

Ruokaa ei pitäisi syödä kovin kuumana eikä kovin kylmänä. Jos ruoka on kylmää, on vatsan kulutettava voimiaan sen lämmittämiseen, ennenkuin varsinainen ruoansulatustoiminta voi alkaa. Samasta syystä ovat kylmät juomat vahingollisia. Kuumien juomien runsas käyttö taas uuvuttaa. Mitä enemmän aterioitaessa nautitaan nestemäisiä aineita, sitä vaikeampaa on ravinnon sulaminen, sillä nesteen tulee haihtua vatsasta, ennen kuin ruoansulatus voi alkaa. Älä nauti paljon suolaa, vältä etikkasäilykeitä ja maustettuja ruokia, syö runsaasti hedelmiä, ja se kiihotus, joka aiheuttaa voimakkaan janon aterioiden aikana, suurimmaksi osaksi katoaa.

Ruoka on nautittava hitaasti ja pureskeltava perusteellisesti. Tämä on välttämätöntä, jotta sylki sekoittuisi hyvin ruokaan ja ruoansulatusnesteet alkaisivat toimia.

Toinen vakava paha tapa on syödä sopimattomina aikoina, esim. rajun, ylenmääräisen liikunnan jälkeen, jolloin ihminen on vielä kuumissaan ja uuvuksissa. Heti aterian jälkeen kysytään hermovoimilta paljon, ja kun hengen- tai ruumiinvoimat ovat kovalla koetteella juuri ennen tai jälkeen aterian, ruoansulatus vai-

keutuu. Kiihtyneenä, hätäytyneenä ja kovassa kiireessä ihmisen on paras olla syömättä, kunnes hän on rauhoittunut tai saanut apua.

Vatsa on läheisessä yhteydessä aivoihin. Kun vatsa on kipeä, lähettävät aivot hermovoimia heikentyneiden ruoansulatuseleimien avuksi. Mutta jos nämä tarpeet toistuvat liian taajaan, syntyy aivoissa verentungos. Kun aivoja pidetään jatkuvasti koetteella eikä ruumis saa tarpeeksi liikuntaa, on yksinkertaistakin ruokaa nautittava hyvin säästeliäästi. Aterioiden ajaksi heitä kaikki huolet ja levottomat ajatukset syrjään. Älä pidä kiirettä, vaan syö hitaasti ja iloisin mielin, sydän täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan Hänen siunauksistaan.

Ylensyöminen

Monet henkilöt, jotka ovat hylänneet liharuoat ja muut inhotavat ja vahingolliset ravintoaineet, luulevat voivansa vapaasti tyydyttää ruokahaluaan, koska heidän ruokansa on yksinkertaista ja terveellistä, ja niin he usein syövät kohtuuttomasti, toisinaan aivan ahmien. Ruoansulatuselemiä ei saisi rasittaa sellaisella ravintomäärällä eikä senlaatuksella ravinnolla, että se panee koko elimistön koetukselle sulaakseen.



Yleisen tavan mukaan ruoka tuodaan pöytään ruokalajeittain. Tietämättä seuraavista ruokalajeista joku saattaa syödä kyläläksensä ruokaa, joka ei ehkä olekaan sopivinta hänelle. Kun viimeinen ruokalaji tuodaan pöytään, hän usein uskaltaa ylittää kohtuuden rajat ja ottaa houkuttelevaa jälkiruokaa, joka kuitenkin osoittautuu hänelle kaikkea muuta kuin sopivaksi. Jos kaikki samaan ateriaan aiotut ruoat tuotaisiin yhtäkaaa pöytään, olisi jokaisella tilaisuus valita sopivin ruoka.

Joskus liian ylensyömisestä seuraukset tuntuvat heti. Toisissa tapauksissa taas ei tunnu lainkaan kipua, mutta ruoansulatuselimet menettävät elinvoimansa, ruumiin terveydeltä syövytetään perustukset pois.

Liian runsas ruoka rasittaa elimistöä ja aiheuttaa tauteja kuumetilajoja. Se kokoaa vatsaan liian paljon verta saaden ulkonevat ruumiinjäsenet ja raajat kylmetymään nopeasti. Se on raskaana rasituksena ruoansulatuselimille, ja kun nämä elimet ovat saaneet suoritetuksi tehtävänsä, jää jonkinlainen raukeuden ja voimattomuuden tunne. Muutamat ihmiset, jotka ylensyövät jatkuvasti, kutsuvat tätä yleistä tunnetta näläksi, mutta sen aiheuttaa ruoansulatuselinten uupumustila. Joskus aivot turtuvat, ja seurauksena on henkinen ja ruumiillinen haluttomuus.

Nämä epämiellyttävät oireet ilmenevät siksi, että luonto on suorittanut tehtävänsä elinvoimiansa tarpeettoman suurin kuluksin ja on täysin uupunut. Vatsa sanoo: »Anna minun levätä!» Mutta monet tulkitsevat tämän heikkouden tunteen lisäruoan

tarpeeksi, ja sen sijaan että he antaisivat vatsan levätä, he antavat sille uuden ruoka-annoksen. Sen vuoksi ruoansulatuselimet ovat usein lopen uupuneet, vaikka niiden pitäisi kyetä vielä tekemään hyvää työtä...

Ruokajärjestyksen parantaminen

... Kun väkivallasta vatsaa kohtaan on ollut seurauksena huono ruoansulatus, on ryhdyttävä huolellisiin toimenpiteisiin jäljellä olevien elinvoimien säilyttämiseksi poistamalla kaikki liiallinen rasitus. Vatsa ei ehkä koskaan parane enää täysin pitkällisen väärinkäytön jälkeen, mutta sopiva ruokajärjestys pelastaa sen enemmältä heikentymiseltä. Ja monet tervehtyvät kokonaan tai vähemmän täydellisesti. Ei ole helppo laatia ohjeita, jotka ovat



päteviä jokaisessa tapauksessa, mutta oikeita ruokatapoja noudattamalla voidaan saada suuria parannuksia aikaan, eikä keittäjän tarvitse alituisesti ponnistella herättääkseen ruokahalua.

Kohtuullisuus ruokajärjestyksissä palkitaan henkisellä ja siveellisellä tarmolla. Se on avuksi himojenkin hillitsemisessä. Ylensyöminen on erittäinkin

vahingoksi sellaisille henkilöille, jotka ovat luonteeltaan hitaita. Näiden tulisi syödä kohtuullisesti ja harjoittaa runsaasti liikuntaa. On sellaisia erinomaisilla luontaisilla kyvyillä varustettuja miehiä ja naisia, jotka eivät suorita puoliakaan siitä, mihin kykenisivät, jos he harjoittaisivat itsehillintää pitämällä ruokahalunsa kurissa.

Monet kirjailijat ja puhujat erehtyvät tässä kohden. Runsaan aterian jälkeen he ryhtyvät istumatyöhön, lukemaan, tutkimaan tai kirjoittamaan, jättämättä ruumiinliikunnolle yhtään aikaa. Tästä seurauksena ajatusten ja sanojen vapaa juoksu tyrehtyy. He eivät kykene kirjoittamaan eivätkä puhumaan sellaisella voimalla ja ponnella, että se saavuttaisi sydämen; heidän ponnistuksensa ovat säyseitä ja hedelmättömiä.

Henkilöiden, jotka hoitavat tärkeitä ja vastuunalaisia tehtäviä, ja ennen kaikkea niiden, jotka toimivat hengellisten harrastusten vartijoina ihmisten henkiseksi hyödyksi, tulisi olla tarkkatuntoisia ja älyltään nopeita. Heidän on vielä enemmän kuin muiden noudatettava kohtuutta syömisessä.

Runsaalla ja ylellisellä ruoalla ei saa olla sijaa heidän pöydässään.

Luottamustoimissa olevat henkilöt joutuvat joka päivä tekemään ratkaisuja, jotka ovat seurauksiltaan mitä tärkeimpiä. Heidän on usein ajateltava nopeasti, ja niin voivat menestyksellisesti tehdä vain ne, jotka noudattavat elämässään ankaraa kohtuutta...

Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina

Eila Suominen

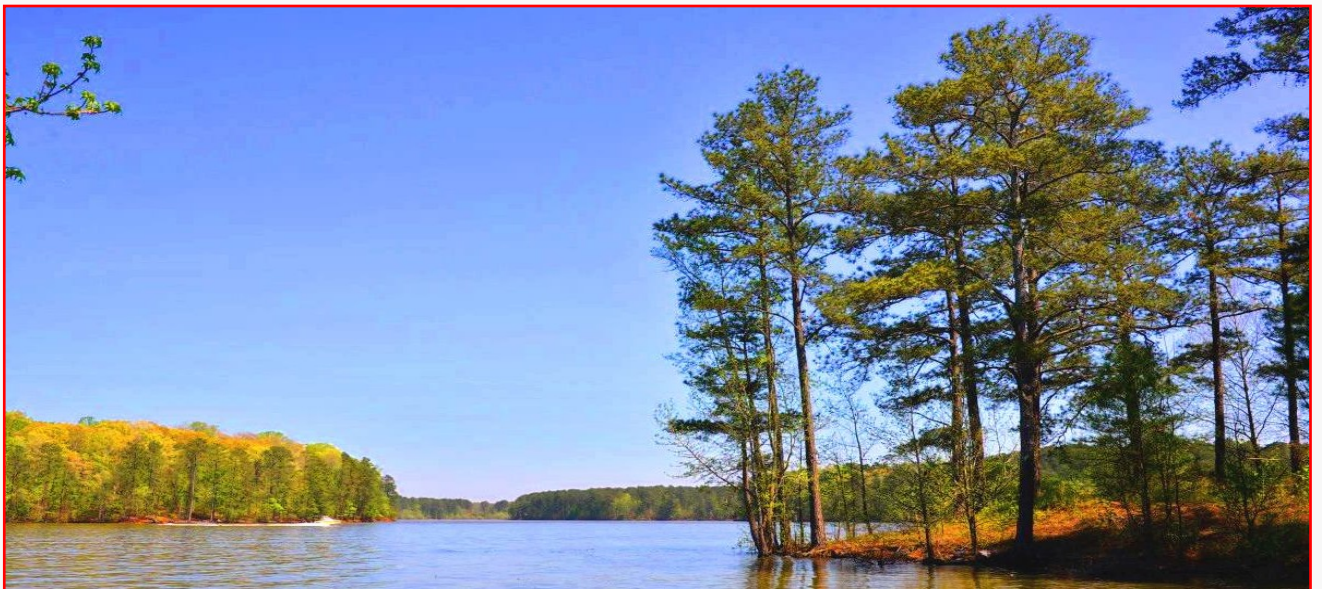
Kaikkina aikoina meidän maailmassamme on ollut, ja tulee olemaan monenlaisia kutsuja. Useat ovat saaneet kutsun jopa maan kuninkailta, presidenteiltä ja muilta korkeilta henkilöiltä. On suurenmoista saada jokin tällainen kutsu. Monet ovat pahoilansa siitä, että tuo toinen henkilö on kutsuttu, mutta minua ei ole.

Myös Raamattu, Jumalan Sana puhuu meille kutsuista. Esimerkiksi Johanneksen evankeliumissa luvussa 2. puhutaan Kaanaan häistä, jossa myös Jeesus opetuslapsineen oli läsnä.

Matteuksen 22. luvussa Jeesus esitti vertauksen kuninkaan pojan häistä. "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka

laittoi häät pojallensa. Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla." Tällä vertauksella Jeesus tarkoittaa taivaan Kuninkaan kutsua. Tässä vertauksessa kerrotaan, että kuningas lähetti monta kutsua palvelijoittensa välityksellä. Mutta sittenkään he eivät halunneet tulla, sillä heillä oli monenlaisia esteitä. Toiset menivät pelloilleen ja toiset muille liiketoimilleen. Eräs sanoi: "Minä ostin viisi paria härkiä, joita minun pitää mennä koettelemaan. Ja toinen sanoi ottaneensa itselleen vaimon, joten oli estetty tulemastakin, jne. Samoin on asianlaita meidänkin aikamme. Maallisia kutsuja otetaan

vastaan ilomielin, mutta kun esitetään tämä taivaallinen kutsu, niin ihmiset keksivät monenlaisia verukkeita. Heillä ei ole halua syventyä tällaisiin iäisyysasioihin; on liian kiire. Tämä kiireinen elämäntyyli on yksi este meidän aikamme. Ja monet eivät usko tuonpuoleiseen elämään. Monilla on elatuksen murheet, ja he eivät luota Jumalan apuun ja huolenpitoon. Ei tämä tarkoita sitä etteikö meidän tulisi harjoittaa ammattia ja hankkia elatuksemme, mutta liika työntekokin on pahasta. Ja on monia jotka raatavat vain hankkiakseen lisää rikkauksia. Sentähden Raamattu sanookin että, rakkaus rahaan on kaiken pahan juuri. Eräs esitti



Kuva: Tzvetan Petkov

esteesi, että hän otti vaimon eikä voi sen tähden tulla. Monet ihmiset ovat joukkosieluja, eivätkä osaa ratkaista itse. On hyvä tulla toimeen toisten ihmisten kanssa missä vaan voimme, mutta kaikessa meidän tulee totella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä.

Muistan erään äidin joka kertoi minulle eräästä oppilaasta, jota toiset oppilaat olivat pilkanneet, koska hän ei ollut pukeutunut samalla tavalla kuin toiset. Mutta tämä oppilas oli sanonut, että hän ei haluakaan olla samalla tavalla puettu kuin muut. Nykyaikana muoti on joskus aivan uskomatonta. Tämä oppilas uskalsi olla yksilöllinen.

Luin kerran eräästä maasta, jossa kristinusko oli kielletty. Erään koulun oppilas oli uskoinen, ja opettajat kutsuivat hänen isänsä sinne, tarkoituksenaan että hän saisi lapsensa luopumaan uskostaan. Isä oli vastannut opettajille, että kuolleet kalat uivat virran mukana, mutta elävät uivat vastavirtaan.

Monet ovat joutuneet jopa kuolemaan, koska ovat ottaneet vastaan taivaan kutsun iankaikkiseen elämään. Ihmisillä on todella monia esteitä esitettävänä, minkä tähden he eivät ota tätä kutsua vastaan.

Kun ajattelemme kutsuja joita tässä maailmassa pidetään, niin usein tehdään suuria valmisteluja juhliä varten. Myös vertauksessa sanotaan: "Vielä hän lähetti toisia palvelijoita sanomaan: 'Sanokaa kutsuille: Katso minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin!'."

Meidän taivaallinen Isämme on myös tehnyt suuria valmiste-

luja meitä varten. Tämä oli suurin rakkauden teko meitä kohtaan, että hän lähetti oman poikansa Jeesuksen kärsimään tänne maan päälle. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän." Joh 3:16

Tämä on niin suuri rakkauden osoitus meitä kohtaan, että vasta iankaikkisuudessa ymmärrämme sen paremmin. Miksi kuitenkin niin monet hylkäävät tämän taivaskutsun?

Kun ajattelemme maallisia kutsuja, niin niihin kutsutaan usein vain määrättyjä henkilöitä. Jeesus sanoikin eräälle fariseukselle joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi; älä veljiäsi; älä sukulaisiasi; äläkä rikkaita naapureitasi; etteivät hekin vuorostansa kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita, niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle, sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa".

Ei tämä tarkoita sitä ettemme voisi kutsua ystäviämme, mutta Jeesus tarkoitti tällä, että meidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä. Fariseuksethan halveksivat publikaaneja syntisinä, ja pitivät itseään kovinkin hurskaina. Jeesus koetti opettaa heitä olemaan halveksumatta ketään.

Taivaallisen Kuninkaan kutsu kuuluu kaikille ihmisluokille. Jumala tahtoo, että kaikki tulisivat tuntemaan totuuden ja pelastuisivat.

Haluan vielä kiinnittää huomionne pukeutumiseemme, kun menemme kutsuille. Yleensä koettamme pukeutua mitä parhaimmalla tavalla juhlapukuun. Eräässä vertauksessa kerrotaan että: "Kuningas meni katsomaan juhlavieraita, ja näki siellä miehen joka ei ollut puettu häävaatteisiin". Tämä tarkoittaa, että hänen luonteensa ei ollut taivaskelpoinen, sillä sinne ei pääse mitään epäpyhää. Me tarvitsemme Kristuksen meille antaman valkean juhlapuvun, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä. Tämä puku annetaan meille lahjaksi, jos vain haluamme sen vastaanottaa. Se puku on Jeesuksen verellä pesty.



Kuva: Tzvetan Petkov

Jeesus antaa meille voimaa luontevirheittemme voittamiseen, jos me alistumme Hänen tahtoonsa. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi...” Joh.1:12.

Etkö rakas ystävä haluaisi olla mukana näillä suurilla juhlilla? Meille on annettu tärkeä tehtävä kutsua myös muita näille juhlille. E.G.White kirjoittaa: ”Näin siellä pöydän puhtaasta hopeasta. Vaikka se oli monen peninkulman pituinen, saatoimme kuitenkin nähdä sen päästä päähän. Minä näin elämän puun hedelmiä, mannaa, manteleita, viikunoita, granaattimenoita, viinirypäleitä ja useita muita hedelmälajeja. Pyysin Jeesukselta maistaa noita hedelmiä. Hän sanoi: 'Ei nyt'. Ne jotka syövät tämän maan hedelmiä, eivät enää palaa maan päälle, mutta pienen ajan kuluttua, jos pysyt uskollisena, saat syödä elämän puun hedelmiä, ja juoda elämän lähteen vettä. Ja vielä Hän sanoi: 'Sinun täytyy mennä takai-

sin maan päälle ja kertoa toisille mitä minä olen sinulle ilmoittanut.'” Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut; sen on Jumala valmistanut niille jotka häntä rakastavat. Ilmestyskirjassa apostoli Johannes kirjoittaa niin kauniisti: ”Autuaat ovat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle.” ”Ja Henki ja morsian sanovat: ’Tule!’ Ja joka kuulee, sanokoon: ’Tule!’ Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.” Ilm. 19:9; 22:17

Rakas ystävä, ota tämä kutsu vastaan, niin saat kerran olla mukana niillä suurilla juhlilla jotka Jeesus on valmistanut. Aamen.

”Ja sinä päivänä sanotaan: ”Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi.” Jes. 25:9.

Elämämme kylvöt

Kylvä rehellisyyttä ja sinä korjaat satona luottamusta.

Kylvä hyvyttä ja sinä korjaat satona ystäviä.

Kylvä nöyryyttä ja sinä korjaat satona jaloutta.

Kylvä kestävyttä ja sinä korjaat satona tyytyväisyyttä.

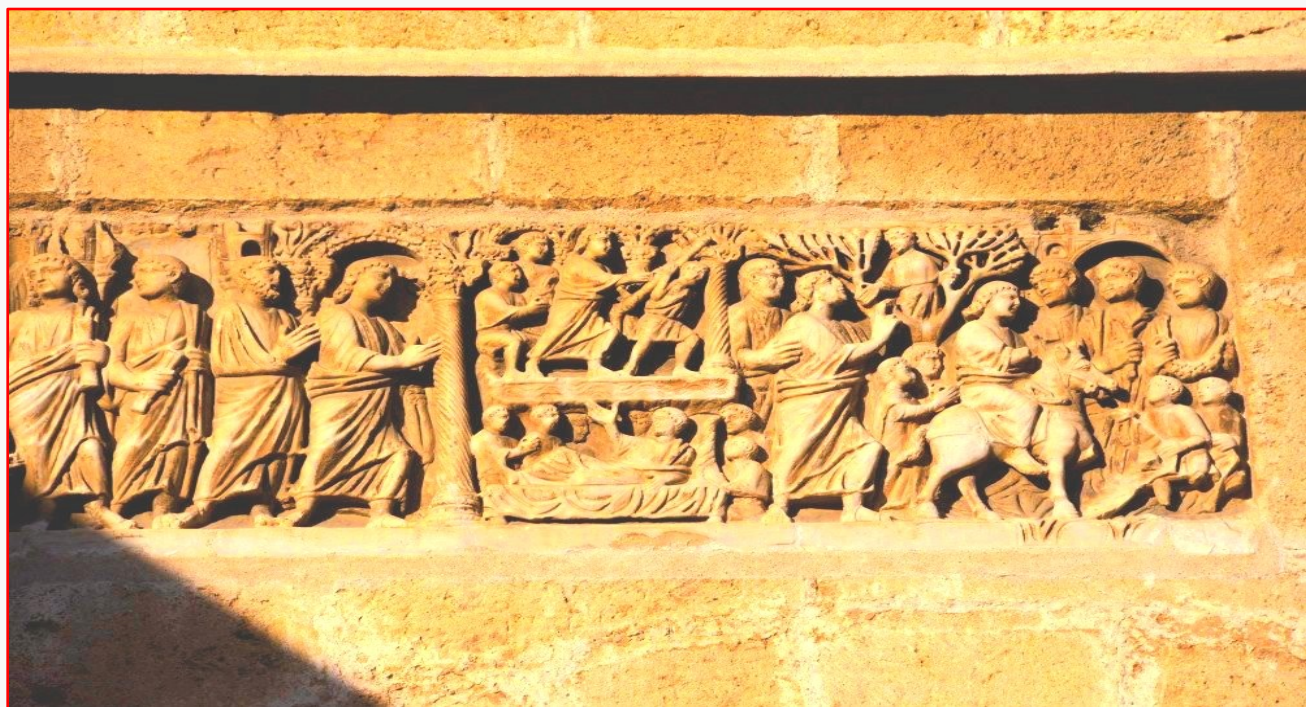
Kylvä ajattelevaisuutta ja sinä korjaat satona ymmärtäväsyyttä.

Kylvä paljon työtä ja sinä korjaat satona tuloksia.

Kylvä anteeksiantamusta ja sinä korjaat satona armoa.

Kylvä uskoa Kristukseen ja sinä korjaat sadon

Birgitta Jeltsch



Kuva: Tzvetan Petkov

Ajan merkit

Timo Marttinen

Jeesus antoi lupauksen opetuslapsilleen, että Hän tulee tänne uudestaan noutamaan heidät taivaskotiin, eikä ainoastaan heidät vaan kaikki, jotka Häntä rakastavat ja pitävät Hänen käskynsä.

"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Joh. 14:1-3.

Paavali kirjoittaa: 2. Timoteuksen kirjeessä. 4:8: "Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauten sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat."

Mutta milloin Hän tulee? Jumalan lapset ovat odottaneet Hänen tuloaan ja ovat valmistautuneet sitä varten. Hänen tulonsa kiinnosti Hänen opetuslapsiaan, niin että he kysyivät Häneltä: "Milloin se tapahtuu ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki." Matt. 24:3

Jeesus alkoi selittää heille lopun ajan merkkejä.

"Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin." Matt. 24:6-7.

Nämä ennustukset ovat jo täyttyneet. Ensimmäisestä maailmansodasta lähtien sodat ovat jatkuneet. Joka päivä ihmisiä kuolee nälkään köyhissä maissa. Maanjäristykset ovat lisääntyneet. Joka vuosi maailmassa on noin 500 000 maanjäristystä ja 100 000 niistä aiheuttaa vahinkoa. Jeesus myös sanoi Matteuksen 24:11: "Ja monta väärää profettaa nousee, ja he eksyttävät



Niagarán vesiputous

Kuva: Tzvetan Petkov

monta.”

Nykyään maailmassa on noin 4 000 eri seurakuntaa, ja ne kaikki opettavat Raamatun uskontoa eri lailla, siksi ne eivät voi yhdistyä yhdeksi seurakunnaksi. Jäsenet näissä seurakunnissa eivät lue Raamattua oppiakseen totuuden, siksi he uskovat, mitä heidän saarnaajansa heille opettavat, ja sentähden he menettävät pelastuksen ja iankaikkisen elämän. Melkein kaikki seurakunnat lähettivät jäseniänsä sotantereelle taistelemaan vihollista vastaan. Kuitenkin Jeesus sanoi Matteuksen 5:44:

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat,” Oli ainakin yksi seurakunta, jonka jäsenet eivät liittyneet sotapalvelukseen, ja siksi saivat kärsiä vankeutta ja joissakin maissa jopa kuoleman tuomion. He sanoivat sotatuomareille: ”Voitte tappaa meidät, mutta me emme ota osaa sotaan.”

Yksi ajan merkki on myös selvästi toteutunut, ”Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.” Dan. 12:4.

Danielin kirjaa ei ymmärretty kokonaan, ennenkuin tulimme lopun aikaan. Raamatun ennustukset on ymmärretty selvemmin vasta nyt lopun aikana. Myös muilla aloilla on ymmärrys lisääntynyt. Nyt meillä on tietokoneet, autot, lentokoneet, joita ei ollut olemassa aikaisemmin.

Myös syntisyys ja rikollisuus ovat lisääntyneet nyt lopun aikana.

”Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät,



Kuva: Henry Dering

joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.” Luuk. 17:26-30.

Nooan aikana pahuus oli lisääntynyt niin suureksi, että Jumala päätti hävittää ihmiset maan päältä. ”Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, ... Ja Herra sanoi: ”Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni.” 1. Moos. 6:5,7.

Nyt lopun aikana ihmisten pahuus on lisääntynyt samantapaiseksi, niin kuin oli Nooan

aikana, että Jumala on päättänyt hävittää tämän syntisen ihmiskunnan maan päältä. Myös Lootin päivinä tapahtui niin, että heidät piti hävittää.

Yhden hyvin tärkeän ajan merkin Jeesus mainitsi myös. ”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” Matt. 24:14.

On vain hyvin vähän paikkoja maailmassa, joiden asukkaat eivät ole kuulleet evankeliumin julistamista. Kun he kuulevat tämän armon sanoman ja tekevät päätöksen sen vastaanottamiseksi tai sen hylkäämiseksi, sitten tulee loppu. Nämä ajan merkit on annettu meille varoitukseksi, että valmistautuisimme Jeesuksen tuloa varten.

Aadam ja Eeva karkotettiin pois paratiisista yhden synnin takia, ja jos me jatkamme yhdenkin synnin tekemistä, emme voi päästä taivaskotiin. Kun näemme, että ajan merkit ovat täyttyneet, mitä meidän pitäisi

nyt tehdä? Jeesus sanoi: ”Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä.” Luuk. 21:36.

”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” 1. Joh. 1:9.

”Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Room. 6:23.

Mitä synti on? ”Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.” 1. Joh. 3:4. Menetämmekö pelastuksen jos rikomme

yhden käskyn?

”Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.” Jaak. 2:10. Voimmeko muuttaa Jumalan lain ja silti pelastua? ”Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa. Ps. 111:7, 8.

Yksi käsky Jumalan laista on rikottu, ja monet seurakunnat sen hyväksyvät ja uskovat, että ihminen voi muuttaa Jumalan käskyt. Mikä on rikottu, on neljäs käsky: ”Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä

sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.” 2.Moos. 20:8-11.

Jumalan seurakunta piti seitsemän päivän, lauantain Pyhäinä, mutta yli 300 vuotta Jeesuksen jälkeen paavi muutti sen sunnuntaiksi, viikon ensimmäiseksi päiväksi. Nyt on kysymys, tottelemmeko Jumalaa vai tottelemmeko paavia. Tämä ratkaisee meidän ikuisen kohtalomme. Aamen.



Kuva: Tzvetan Petkov

USKO JA TERVEYS

Siegmund Gutknecht

Useimmat ihmiset aikamme eivät halua tietää paljoakaan uskosta, mutta haluavat olla ja pysyä terveinä. Mutta missä suhteessa usko on ruumiilliseen ja henkiseen terveyteen?

Kehon ja mielen välillä on hyvin läheinen yhteys. Mikä koskettaa toista, se vaikuttaa myös toiseen. Sielun tila on kiinteässä yhteydessä ruumiin terveyteen. Kun ihminen on huoleton ja onnellinen - tietoinen oikeasta toiminnastaan ja tuntien tyydytystä auttaessaan muita onneen - se luo iloa, joka paremman verenkierron ja kehon elpymisen johdosta vaikuttaa koko yleiskuntoon. Jumalan siunaus on parantavaa. Toisille hyvää tekevä

tuntee tämän siunauksen sydämessään ja elämässään.

Jumalan kirja - Pyhä Raamattu - sanoo tähän: "Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein Hänen silmissänsä, tarkkaat Hänen käskyjänsä ja noudatat kaikkea Hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen Herra, sinun Lääkärisi." 2 Moos. 15:26.

Kuuliaisuus Jumalan käskyille ja luonnon laeille tuo onnea ja siunausta; mutta rikkomus tuo mukanaan sisäisen rauhan ja ilon menetyksen, ja seurauksena on sairaus ja kärsimys.

Synnin taakka levottomine ja tyydyttämättömine toiveineen on syynä syntistä kohtaaviin moniin sairauksiin. Kristus on synninsairaana sielun mahtava Lääkäri. Nämä surkuteltavat ihmiset tarvitsevat selvempää tietoa Kristuksesta, oikeaa käsitystä iankaikkisen elämän merkityksestä. Heitä täytyy opettaa kärsivällisesti ja ystävällisesti, mutta myös vakavasti, miten sielun ikkunat avataan, jotta Jumalan rakkauden päivänpaiste pääsisi sisälle ja valaisisi pimennettyä mieltä.

Saatana on sairauden alkuunpanija ja lääkärit taistelevat sen työtä ja vaikutusta vastaan. Sielulliset sairaudet lisääntyvät kaikkialla. Yhdeksällä kymmenesosalla kaikista sairauksista, joista ihminen kärsii, on osasyynsä sielullisella alalla. Ehkä omassa kodissa on harmia ja ikävyyttä, joka syövyttävän paineen tavoin tunkeutuu sielun sisimpään ja heikentää elinvoimia. Toisinaan omantunnon syytökset tehdystä vääryydestä kalvavat sielullista ja ruumiillista kuntoa ja saavat meidät kokonaan pois tasapainosta. On olemassa myös harhaoppeja, kuten oppi ikuisesti palavasta helvetistä ja jumalattomien loputtomasta vastasta, jotka väärine ja vääristel-



Kuva: Vladimir Marinov

Sääksmäen, Visavuoressa

tyine mielipiteineen Jumalan luonteesta harjoittavat samantyyppistä vaikutusta herkkiin mieliin. Uskomattomat esittävät nämä valitettavat tapaukset siten kuin kristillinen opetus olisi siitä edesvastuussa. Se on kuitenkin suurta häväistystä, niin suurta, etteivät itse haluaisi joutua sellaisen kohteeksi. Sielullisten sairastumisien syystä kaukana kristinusko on yksi parhaimpia lääkkeitä, sillä se rauhoittaa mitä vaikuttavimmin hermoja.

Synnin ja sairauden välillä on olemassa Jumalan asettama yhteys. Yksikään lääkäri ei voi toimia kuukauttakaan saamatta siitä selvää kuvaa. Hän voi olla huomioimatta tosiasioita; hänen ajatuksensa voivat olla muissa asioissa, niin että hän ei kiinnitä siihen huomiotaan. Mutta jos hän haluaa huomata ja on rehellinen, hänen täytyy tunnustaa, että synti ja sairaus ovat suhteessa syyhyin ja seuraukseen.

Jumalaapelkääväinen lääkäri havaitsee sen varhain ja toimii sen mukaisesti. Jos hän on voittanut kyseessäolevien luottamuksen parantaessaan heidän kärsimyksensä ja pelastaessaan heidät mahdollisesta kuolemasta, hän voi sanoa heille, että sairaus on synnin seurausta. Kaiken hyvän vihollinen on saanut heidät omaksumaan tapoja, jotka tuhoavat ruumiin ja sielun.

Jumala ympäröi luotunsa hellällä, mutta voimakkaalla rakkaudella. Luojan tarkoitus oli, että ihminen luomakunnan kruununa, terveydestä nauttien olisi onnellinen ja iloinen. Mutta jotta voitaisiin ikuisesti olla onnellisia ja täydellisen terveitä, vaatii Jumala sen ehdoksi kuuliaisuutta Hänen laeilleen.

Hän loi luonnonlait, mutta nämä lait eivät ole mitään mielivaltaisia. Jokaiseen "älä"-sanaan siveys- tai luonnonlaissa sisältyy ihania lupauksia. Nämä Jumalan lait huomioivan tie on siunattua.

Viisas Luoja määräsi ihmiselle kasvisruokavalion: mitä erilaisimpia hedelmiä, vihanneksia ja pähkinöitä. Hän antoi hänelle lepopäivän, viikon seitsemännen päivän, ja uskoessaan ihmiselle ihanan puutarhan hoitamisen Herra huolehti myös liikunnosta. Yhteys Jumalan kanssa antoi ihmiselle rauhaa ja iloa. Syntiinlankeemuksessa ei rikottu yksinomaan siveyslakia, vaan myös luonnon lakeja. Siitä oli taas seurauksena rauhan, ilon ja onnen menetys.

Kohtuuttomuus syömisessä ja juomisessa, sellaisten ravintoaineiden valitseminen, joita Jumala ei ollut määrännyt, toi mukanaan pahoinvoinnit, sairaudet ja riutumisen. Tänä jo nuoret ihmiset tarvitsevat lääkkeitä säilyttääkseen heikentyneet, ruumiillisesti ja sielullisesti sairastuneet kehonsa elinvoimaisina.

Menetetystä Jumalyhteydestä on seurauksena sisäisen sydämen rauhan, toivon ja todellisen ilon menetys. Mutta elämä ilman iloa, toivoa ja sydämen rauhaa johtaa taas sielullisiin ja ruumiillisiin sairauksiin ja tasoittaa tietä kaikkiin syntisiin paheisiin, kuten alkoholiin, nikotiiniin ja muihin huumeisiin.

Roomalainen historioitsija Tacitus sanoo meidän esi-isistämme: "Jos germaanien juomahimoa tuettaisiin ja annettaisiin heille niin paljon juotavaa kuin he vain haluavat, sillä paheella voitettaisiin heidät helpommin kuin sodilla." Kirkkoisä Augus-

tinus jo sanoi: "Juomahimo on monien syntien, lukuisten rikosten ja paheiden juuri. Se johtaa sielun itsemurhaan." Mitä hänen tänään täytyisikään sanoa?

Kaikkialla on suunnattomasti juomahimoisia. Kuinka paljon häntä ja kurjuutta sisältyykään niiden lukumäärään!

Mitä alkoholi aikaansaa, sen tietää ja näkee jokainen, jolla on avoimet silmät tälle viholliselle. Se ei riistä vain kodin rauhaa ja perheen onnea, vaan on myös terveytemme kuoliaaksi tuhoava. Lukemattomilta ihmisiltä se on riistänyt omaisuuden ja tehnyt heistä kerjäläisiä. Tuhannet se on kaatanut, tuhonnut heidän koko olemassaolonsa ja tulevaisuutensa.

Monien nuorten miesten ja naisten täytyy tunnustaa, että he menettivät kunniansa ja viattomuutensa humalatilassa ollessaan. Alkoholin vaikutuksesta miehet ja naiset tulevat siveettömiksi ja häpeämättömiksi.

Vankilat ja sairaalat ovat täyttyneet alkoholin johdosta. Meillä on kansassamme tuhansia juomahimoisia, jotka inhimillisesti katsottuna ovat parantumattomia. He ovat taakkana perheelle, yhteiskunnalle ja valtiolle.

Kuka voi luetella ne onnettomat vaimot ja äidit, joita maailmassa on sekä lännessä että idässä? Kuinka arkoja ja kalpeita ovatkaan sellaisten perheiden lapset! Sellaisissa kodeissa ei ole mitään päivänpaistetta, ei mitään todellista sydämen iloa. Vain pelkoa miestä, isää kohtaan, josta on tullut tämän intohimon orja. Naiset ja lapset ovat vailla rakkautta. Sen sijaan he saavat kuulla karkeita sanoja ja lyöntejä.

Me kysymme itseltämme, mikä on se peruspaha, joka saa niin monet aikamme ihmiset ja erityisesti nuorison tarttumaan nikotiiniin, alkoholiin ja huumeisiin? Vastaus kuuluu: Koska luke-mattomat elävät ilman Jumalaa eikä heillä ole mitään kiinnekohtaa eikä toivoa. He yrittävät huumeilla irrottautua sielunsa ja omantuntonsa hädästä ja vajoavat kuitenkin yhä syvemmälle kurjuuteen.

Epäuskossa elävä kansa etsii korvaavaa uskontoa, ja se on taikausko. Miljoonat ovat langenneet taikauskoon ja taikuuteen. Kaupungeissa ja kylissä käännyttään miesten ja naisten puoleen, joiden pitäisi auttaa sairaustapauksissa. En halua väittää vastaan, eikä suggestiivista parantumista ole aikaansaatu, mutta siinä vaikuttava voima ei ole Jumalan voima, vaan pimeyden voima. Pimeyden ruhtinaalla on kätensä pelissä. Mutta usein sanotaan: "Sen täytyy olla jumalallista, koska samalla rukoillaan ja jopa luetaan raamatunlauseita-kin." Sehän juuri onkin saatanan petosta. Perkele ei ole mikään jumalankieltäjä. Hän tulee valon enkelinä, sanoo Paavali. Hän haluaa asettaa valtaistuimensa Jumalan valtaistuimen yläpuolelle, että häntä kumarrettaisiin. Saatanan eksytykset ja petokset ovat juuri tänään, vähän ennen Jeesuksen Kristuksen takaisin-tuloa, hyvin suuret ja viekkaat. Afrikassa ja Aasiassa olleena lähetyssaarnaajana olen nähnyt ja kokenut perkeleen juonet, ja voin vain varoittaa vanhempia, etteivät mene lastensa kanssa "lumotulle" alueelle.

Menkää kaikissa sairaus-

tapauksissa ensi sijassa Hänen luokseen, joka on sanonut: "Minä olen Herra, sinun Lääkärisi."

Uskon ja käytännöllisen kristinuskon kadotessa katoavat myös rakkaus, rauha, uskollisuus ja toivo. Seurauksena ovat rakkaudettomuus, vääräys, riita, tora, särkyneet sydämet, tuhoutuneet avioliitot, eristäytyminen ja kaikenlaiset sairaudet. Sen vuoksi, rakas lukija, ota varteen Jumalan hyvää tarkoittava neuvo, joka on kirjoitettu Hänen pyhässä sanassa: "Poikani, älä unhota minun opetustani, vaan sinun sydämesi säilyttäköön minun käskyni; sillä pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa ne sinulle kartuttavat. Laupeus ja uskollisuus älkööt hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja ihmisten silmien edessä. Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. Tunne Hänet kaikilla teilläsi, niin Hän sinun polkusi tasoittaa. Älä ole viisas omis-

sa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. Se on terveellistä sinun ruumiillesi ja virkistävää sinun luillesi." Snl. 3:1-8.

KRISTUS, SUURI LÄÄKÄRI JA AUTTAJA

Luoja on luonut kaikki edellytykset, että ihminen, luomakunnan kruunu, olisi onnellinen ja iloitsisi terveydestä ja ikuisesta elämästä. Mutta nämä etuoikeudet Hän teki kuuliaisuudesta riippuvaisiksi. Herra sanoi: "Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: 'Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.'" 1 Moos. 2:15-17.

Ihminen ei kestänyt tätä koetta. Hän rikkoi Jumalan käskyt ja määräykset, ja seurauksena tuli synnin kirous koko ihmissuvun ylle. Mutta Jumala on rakkauden



Kuva: Franco Caputo

Nilsin Sänkimäeltä

Jumala. Hän ei halunnut syntisen kuolemaa, vaan että hän kääntyisi ja eläisi. Etsivässä ja pelastavassa rakkaudessaan Hän keksi suunnitelman, jota me kutsumme lunastussuunnitelmaksi. Jumala, taivaallinen Isämme, lähetti Poikansa maailmaamme etsimään ja pelastamaan meitä.

Sairaus hallitsee kaikkialla tässä maailmassa, ja missä asuu ihmisiä, siellä on myös syntiä ja kärsimystä yltäkyllin. Lääketiede on kyllä tehnyt suuria edistysaskeleita, mutta se ei ole poistanut sairauden syitä. Kaikissa sivistysmaissa sairaudet ja riutumisot lisääntyvät nopeasti, ja sairaalat ja psykiatriset laitokset ovat täpötäynnä.

Kuka voi auttaa ruumiillisesti ja henkisesti sairasta ihmiskuntaa? Vapahtajamme Jeesus Kristus tuli tähän maailmaan palvelukseen väsymättä ihmisten tarpeita. "Hän kantoi sairautemme ja otti kipumme päällensä." Hän tuli poistamaan sairauden, kurjuuden ja synnin taakkaa. Hänen apuaan etsivien olosuhteet ja tarpeet olivat hyvin erilaiset, mutta kukaan Hänen tykönsä tullut ei lähtenyt pois apua saamatta. Hänestä lähti parantavan voiman virta, ja ihmiset paranivat sielullisesti, ruumiillisesti ja henkisesti. Jeesus, suuri Lääkäri ja Parantaja, sanoo: "Tulkaa minun tyköni kaikki te työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon." Matt. 11:28.

Rakas lukija, Jeesus kutsuu sinuakin tulemaan luoksensa. Hän haluaa auttaa sinuakin.

Eräs naisparka, joka kaksitoista vuotta oli kärsinyt eräästä sairaudesta, sanoi: "Kun minä vain saisin koskettaa Hänen viittansa lieveä, niin paranisin." Hän oli



Kuva: Tzvetan Petkov

käyttänyt kaiken omaisuutensa lääkäreihin ja lääkkeisiin, vain saadakseen kuulla olevansa parantumaton. Mutta kuullessaan suuresta Lääkäristä, hänen toivonsa elpyi uudelleen.

Jeesuksen mennessä ohitse hänen onnistui eteenpäin kumartuneena uskossa koskettaa Hänen viittansa lieveä. Samassa hetkessä hän tunsu parantuneensa. Hän yhdisti elämänsä uskon tuohon yhteeseen kosketukseen, ja silmänräpäyksessä hänen tuskansa ja heikkoutensa katosivat. Jumalallinen kertomus sanoo: "Hän tunsu ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan." Mielellään hän olisi kiittänyt kaikkivaltiaasta Auttajaa, joka yhdessä uskon kosketuksessa oli tehnyt hänelle enemmän kuin lääkärit kahdentoista vuoden aikana olivat voineet tehdä hänen hyväkseen, mutta hän ei uskaltanut sitä tehdä. Jeesus pysähtyi yhtäkkiä, katsahti ympärilleen ja kysyi: "Kuka kosketti minua?" Pietari katsoi Häneen hämmästyneenä ja vastasi: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua, ja sinä sanot: Kuka kosketti minua." Mutta Jeesus sanoi: "Joku kosketti minua, sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta."

Vapahtaja pystyi erottamaan uskon kosketuksen tilapäisestä

huolimattoman kansajoukon kosketuksesta.

Nainen oli koskettanut Häntä uskossa tarkoituksella saada parantuminen Kristukselta. Usko palkittiin ja parantumisen kaipaus tyydytettiin. Herra Jeesus ei esittänyt kysymystä saadakseen tietää; sen piti olla opetuksena kansalle, Hänen opetuslapsilleen ja naiselle. Hän halusi täyttää murheelliset toivolla, Hän halusi osoittaa, että usko antaa parantavaa voimaa.

Monissa esimerkeissä Jeesus teki parantavan ihmeteen sairaan uskosta riippuvaiseksi. Jumala haluaa tänäänkin, että me katsomme Jumalaan, Luojaan, suureen Lääkäriimme ja Auttajaamme Hänen ihanassa luonnossaan, apteekit ja lääkärit työaseina Hänen auttavassa kädessään. Terveys ja elämä olivat, ovat ja pysyvät Jumalan armolahjoina. Kuuliaisuudella Jumalaa, Hänen käskyjään ja luonnonlakeja kohtaan voimme pidentää terveyttämme ja elämäämme tai tottelemattomuudella ja vastoin kieltoa toimimalla lyhentää niitä.

Profeetta Jeremian pyyntö olkoon meidänkin pyyntömme: "Paranna sinä minut, Herra, niin minä paranen; auta sinä minua, niin minä olen autettu; sillä sinä olet minun kerskaukseni."

Aamen.

MARTTI LUTHER JA HÄNEN VAIKUTUKSENSA

VLADIMIRE MARINOV

Tiedämme, että evankelis-luterilainen kirkko on Suomessa-kin virallinen, se todistaa sitä miten Martti Lutherin (1483-1546) vaikutus ulottui kauas Saksan rajojen ulkopuolelle.

Hänen elämäkertansa on hyvin rikas ja siitä voi oppia paljon. Vaikka hän oli lähtöisin köyhästä perheestä ja siksi hänellä ei ollut helppoa koulutuksensa ylläpidon suhteen, ainakaan alkuvaiheessa, siitä huolimatta nähdään mitä ihminen saa aikaan, kun hän todella kaipaa yhteyttä ja rauhaa Jumalan kanssa.

Näemme, miten tavallisesta munkista tuli jumaluusopin tohtori, Jumalan sanan julistaja, Pyhän Raamatun kääntäjä saksan kielelle ja suuri uskonpuhdistaja.

Jumalan valitsema mies

Kun Luther ensimmäisen kerran sai Raamatun omiin käsiinsä ja luki sitä, se oli hänelle suurenmoinen kokemus. Saadakseen vapautuksen omatunnon-syytöksistä hän päätti mennä luostariin, mutta ei pyhä elämä luostarissa eikä itsekuritukseen antanut rauhaa hänen sielulleen. Itsensä kurittamisessa harras munkki meni niin pitkälle, että hän sai pyörtymiskohtauksia.

Hänellä oli mahdollisuus lukea usein Raamattua, joka oli kiinnitetty luostarin seinään, ja

Taivaallinen Isä näki, että Luther oli janoinen totuudelle. Jumalan johdatti hänen elämänsä niin, että hän munkkina kävi Roomassa ja näki siellä ylellisyyttä, loistoa ja siveettömyyttä, mikä hämmensi hänen mieltään.

Kerran kun Luther hartaalla mielellä nousi "Pilatuksen portaita" Roomassa saadakseen synninpäästön, hänelle tuli epäilyksiä siitä, voiko tällainen harjoitus todella auttaa. Tämän jälkeen hän ymmärsi Raamatun sanat: "Vanhurskas on elävä uskosta." Room. 1:17. Tästä lähtien suuri muutos alkoi hänen uskon-elämässään. Tätä miestä Jumala kutsui suureen tehtävään, ja hän otti kutsun vastaan.

Suuri uskonpuhdistaja

Aneiden kaupan johdosta Luther naulasi pyhäinpäivän aattona vuonna 1517 Wittenbergin linnankirkon ovelle 95 teesiä. Hän halusi korjata opetusta ja käytäntöä siinä, miten ihminen saa syntinsä anteeksi. Ainoastaan Raamatun pitää olla uskon perustana.

Hänellä oli todella vaikea tehtävä, mutta Jumala oli palvelijansa kanssa.

Valo, jota hän levitti, auttoi ihmisiä näkemään kirkon erehdyksiä. Pian sen jälkeen Luther julistettiin kerettiläiseksi, joka ei saisi enää elää.

Uskonpuhdistaja sanoi: "Aloin tämän työn Jumalan nimessä; se viedään päätökseen ilman minua Jumalan voiman avulla."¹

Pelottomasti Luther puolusti Raamatullista totuutta ja Jumala oli hänen kanssaan, eikä sallinut, että hänen elämänsä päättyisi ennen kuin määrätty tehtävä oli suoritettu.

Martti Lutherilla oli uskolinen ystävä ja työtoveri nimeltään Melanchton. Kun uskonpuhdistajan piti lähteä Wormsiin vastaamaan kirjoituksistaan, jotka perustuivat Raamatun totuuteen, tämäkin ystävä halusi lähteä mukaan ja oli valmis jakamaan Lutherin kohtalon. Kuinka Jumalan kutsuma mies vastasi tähän pyyntöön? "Erotessaan Melanchthonista Luther sanoi: 'Jos minä en palaa, ja viholliseni ottavat minut hengiltä, niin jatka sinä opettamista ja pysy lujana totuudessa. Työskentele minun sijastani... Jos sinä elät, on minun kuolemani pieni asia.'"²

Miten Taivaallinen Isä vahvistikaan tämän miehen uskoa, että hän ei pelännyt kuolemaa ja oli valmis uhraamaan elämänsä Jumalan sanan edestä, tietäen, että maallinen lyhyt elämä on mitätön verrattuna ikuiseseen elämään ihannuudessa, jonka vilpittömät uskovat saavat!

Keisarin määräyksen mukaan Martti Lutherin piti tulla Saksan



Kuva: Vladimire Marinov

Martti Lutherin muistomerkki Wormsissa, Saksassa

valtiopäiville ja antaa siellä vastaus kirjoituksensa suhteen. Kun häntä varoitettiin monta kertaa, että on vaarallista mennä Wormsiin puolustamaan totuutta, koska viholliset tavoittelivat häntä tappaakseen, mikään ei voinut häntä pysäyttää! "Luther vastasi: 'Vaikka he sytyttäisivät tulen, joka ulottuisi Wormsista Wittenbergiin ja maasta taivaaseen, minä sittenkin menisin sen lävitse Herran nimessä ja ilmestyisin heidän eteensä. Minä astuisin tuon behemotin kitaan ja katkoisin sen hampaat, tunnustaen Herraa Jeesusta Kristusta.'" Hän lisäsi: "Vaikka Wormsissa olisi niin paljon perkeleitä kuin tiiliä katolla, minä kuitenkin haluaisin mennä sinne."³

Tällainen rohkeus ei ole tavallista, ja se todistaa siitä, että Jumala oli todella palvelijansa

kanssa. Ennen kuin Luther esiintyi valtiopäivillä, hän ei jäänyt rohkaisua vaille. "Kun hän oli lähdössä tuomariensa eteen, eräs vanha kenraali, monen taistelun sankari, sanoi hänelle ystävällisesti: 'Munkkiraukka, munkkiraukka, sinä menet nyt tekemään suurempaa uljuutta kysyvää vastarintaa, kuin minä tai kuka hyvänsä muu sotapäällikkö olemme tehneet verisimmissä taisteluissamme. Mutta jos asiaksi on oikea ja sinä olet siitä varma, niin mene eteenpäin Jumalan nimessä äläkä pelkää mitään. Jumala ei sinua hylkää.'⁴

Uskonpuhdistajalle Jumalan sana oli auktoriteettina, ja kun paavin edustajat vaativat häntä perumaan kirjoituksiaan, hän vastasi: "Minä en voi jättää uskoani paavin tai kirkolliskokousten määrättäväksi, koska on päivän

selvää, että molemmat ovat usein erehtyneet ja olleet toisiaan vastaan. Jos näin ollen minulle ei Raamatun todistuksilla tai selvillä järkisyillä näydetä, että olen erehtynyt, ottaen huomioon myös minun lainaamani kohdat, ja näin sidota minun omaatuntoani Jumalan sanalla, *minä en voi enkä tahdo peruuttaa*, sillä kristityn on vaarallista puhua omaatuntoaan vastaan. Tässä seison, muuta en voi. Jumala minua auttakoon. Amen."⁵

Paavin kannattajien sanat eivät voineet pysäyttää hänen tehtävänsä, johon itse Jumala oli häntä kutsunut.

Jumalan Hengen johdolla Luther ajatteli, että on erittäin tärkeä kääntää Raamattua Saksan kielelle, että koko kansa saa lukea sitä, ja hän ryhtyi siihen. Vuonna 1534 tämä suurenmoinen tehtävä saa-



tiin valmiiksi.

Haluammeko etsiä totuutta Martti Lutherin tavoin?

Onko meillä sama into ja kaipaus Raamatun totuuteen kuin Martti Lutherilla? Olemmeko todella hänen seuraajiansa? Jos hän nousisi nyt kuolleista, tunnustaisiko hän meidät sellaiseksi? Luther tiesi hyvin Pyhien Kirjoitusten perusteella, että jokainen, joka tekee kompromissin totuuden kanssa, ei voi olla otollinen Jumalalle. Pyhä Raamattu oli hänelle johtolankana ja siitä hän ymmärsi, että kirkon perinteet eivät voi auttaa ihmistä pelastuksen suhteen, vaan päinvastoin johdattavat häntä harhaan. Jeesus sanoi: "Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä." Matt. 15:8, 9.

Tämä Jumalan mies aloitti uskollisesti sitä tehtävää, johon Jumala oli hänet kutsunut, mutta hänen seuraajiansa piti jatkaa sitä

ja osoittaa maailmalle Raamatun totuutta, joka kautta vuosisatojen oli peitetty.

"Uskonpuhdistus ei päättynyt Lutheriin, niin kuin monet luulevat, vaan se jatkuu maailman loppuun asti. Luther teki suuren työn heijastaessaan muille sitä valoa, minkä Jumala oli antanut loistaa hänelle; mutta hän ei saanut kaikkea sitä valoa, joka oli annettava maailmalle. Siitä ajasta lähtien on Raamatusta loistanut jatkuvasti uutta valoa ja uusia totuuksia on paljastunut aina meidän päiviimme saakka."⁶

Myöhemmin Jumala johdatti muita Raamatun valoa kaipaavia miehiä, jotka ymmärsivät, että Jumalan laki on muuttumaton ja ne, jotka sitä muuttivat, ovat syyllisiä Jumalan edessä.

"Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on

tapahtunut." Matt. 5:17, 18.

Raamatun ennustukset toteutuvat

"Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: "halkeamain umpeenmuuraaja" ja "teitten korjaaja maan asuttamiseksi." Jes. 58:12

Niin kuin Jumala johdatti Lutheria, niin Hän johdatti myös vuoden 1844 jälkeen vilpittömiä uskovia, ja heidän kauttaan tämä Jesajan ennustus toteutui. Tutkiessaan Raamattua he ymmärsivät, että Jumalan laki on muuttumaton. Se on annettu ihmisen suojaksi pahaan vastaan, ja se on meidän parhaaksemme. Se tuo meille rauhaa ja onnea, koska omatuntomme on puhdas, kun sitä noudatetaan Herran avulla. Se opettaa meitä rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme, ja kun tämä taivaallinen rakkaus on sydämessämme, Jumala antaa meille ihmeellisen voiman täyttämään Hänen lakinsa. Apostoli Paavali sanoo: "Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa." Fil. 4:13.

Jos Jumala, tai Jeesus olisi muuttanut lakia, se tarkoittaa, että laissa olisi ollut virhe, mutta Jumala ei koskaan tee virheitä.

"Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa, mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.... Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen

tykönsä asumaan.” Joh. 14:21. 23.

Raamatun alkulehdiltä löydämme ilmoituksen, että Jumala lepäsi luomistyönsä jälkeen seitsemäntenä päivänä (lauantaina). ”Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt.” 1. Moos. 2:2, 3. Sapatti on pyhä päivä, koska Jumala itse teki sen pyhäksi luomistyönsä kunniaksi, ja se on muistomerkki luomisesta.

Maan päällä ollessaan Jeesus piti sapatin lain käskyn mukaan.

Apostolit ja kaikki kristityt ensimmäisillä vuosisadoilla pitivät sapatin pyhänä päivänä, noudattaen Jumalan lakia (Matt. 5:17, 18; Luuk. 23:56; Apt. 13:44).

Raamattu ilmoittaa meille, että Jumalan antaman käskyn mukaan sapatti (lauantai) on pyhä päivä, koska Hän itse on siunannut ja pyhittänyt sen. Hän itse viettää sitä aina pyhänä päivänä taivaassa ja näin tulee olemaan ikuisesti. ”Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysy teidän siemenne ja teidän nimenne. Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapattina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan mi-

nua, sanoo Herra.” Jes. 66:22, 23.

Rakas Jumala ilmoittaa sanansa kautta myös, että Hänen lakiinsa tulee muutos ihmisten taholta, ja näin tehdään suuri synty Häntä vastaan. ”Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.” Dan. 7:25. Tämä ennustus toteutui, kun vuonna 336 jKr. Laodikean kirkolliskokouksessa Raamatun sapatin pyhyys siirrettiin sunnuntaille, toinen käsky poistettiin ja kymmenes käsky jaettiin kahdeksi.

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennen kuin



Ruotsin Motalasta

luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.” 2. Tess. 2:3, 4.

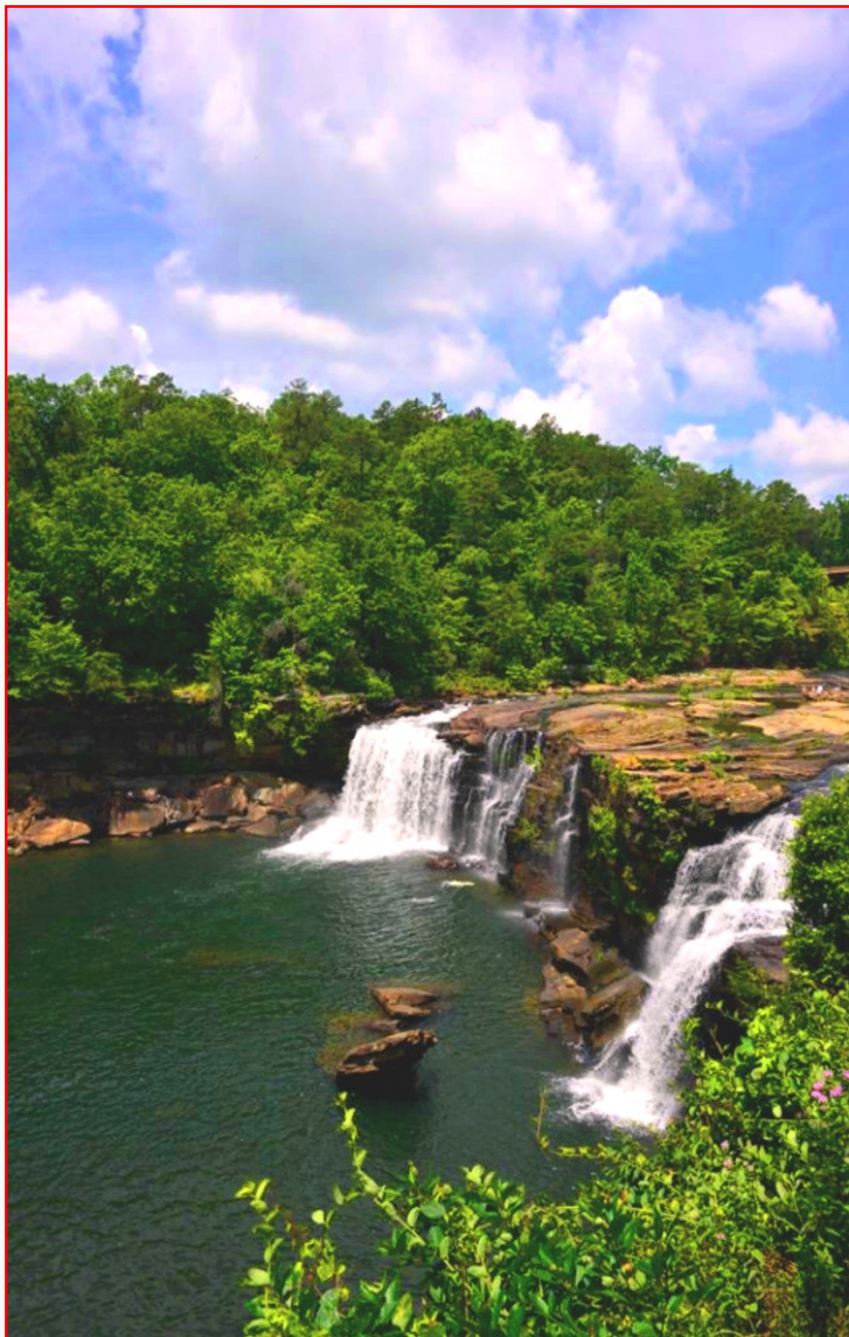
Kirkonhistoriassa ei kukaan muu kuin paavi ole kutsunut itseänsä “Herra Jumala paavi”, ja nykyisinkin häntä kutsutaan “pyhäksi isäksi”, mutta Jeesus sanoo: “Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.” Matt. 23:9.

Raamattu antaa varoituksen, että Babylon on langennut. Babylon tarkoittaa sekoitus (pakanallisia perinteitä on sekoitettu Raamatun totuuden kanssa). Kun vuonna 321 jKr. Konstantinus Suuri, pakanallisen Rooman keisari, otti kristinuskon vastaan, hän toi kirkkoon mukanaan monta asiaa pakanuudesta, ja siitä tuli Babylon. “Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: ”Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat.”“ Ilm. 14:8. Tässä “vihan viini” tarkoittaa epäraamatullisia opinkappaleita, joita langennut kirkko levittää. Edelleen annetaan varoitus, mitä tulee tapahtumaan niille ihmisille, jotka hyväksyvät langenneen kirkon vääriä oppeja: “Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: ”Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivataman pyhien enkelien edessä ja

Karitsan edessä.“ Ilm. 14:9, 10. Tässä paavinvaltaa kuvataan “petona”, koska sen johdolla Jumalan todellisia lapsia on vainottu ja enemmän kuin 50 miljoonaa on tapettu “pimeänä keskiaikana”, jolloin Raamatun lukeminen oli kansalta kielletty. “Pedon kuva” on protestantismi, joka on hyväksynyt epäraamatulliset opinkap-

paleet ja seuraa samaa esimerkkiä. “Pedon merkki” on sunnuntai päivä, jonka kirkko otti lepopäiväkseen vuonna 321 jKr. Pakanallinen Rooma vietti sunnuntaita auringon palvonnan kunniaksi, minkä toinen käsky kieltää (2 Moos. 20:4-6).

“Sen merkin” ottaminen “otsaansa tai käteensä” tarkoittaa



Vesiputous

suostumista hyväksymään sunnuntaipäivän Jumalan pyhittämän sapatinpäivän sijasta. Näin tehden ihminen hylkää Jumalan auktoriteetin ja kunnioittaa ihmisen auktoriteettia. Sen vuoksi rakas Jumala antaa varoituksen jokaiselle ihmiselle, joka tekee näin. Jokainen kirkkokunta ja seurakunta, joka seuraa langenneen kirkon epäraamatullisia opinkappaleita, joutuu Jumalan epäsuosioon. Sen vuoksi Ilmestyskirjassa meille on annettu vielä toinen varoitus ja kutsu lähteä ulos näistä seurakunnista, jotka eivät opeta koko totuutta. "Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyysijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyysijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta

harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta." Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa." Ilm. 18:1-5.

Rakas lukija "noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus." Apt. 17:30.

Haluatko Martti Lutherin tavoin seisoa Jumalan puolella ja puolustaa Hänen totuuttansa? Haluatko, että Jumalan valo loistaisi sinun sydämessäsi ja osoittaisi sinulle tien taivaaseen? Jos teet valinnan Jumalan puolelle, silloin Hän antaa sinulle voimaa voittamaan kaikki vastoinkäymiset uskon tiellä ja voit voittaa, niin kuin Martti Lutherkin voitti.

Apostoli Paavali kirjoitti: "Mitä me siis tähän sanomme?

Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?" Room. 8:31.

Ennen kuin armonaika päättyy ja vitsaukset alkavat, viimeisen kerran Jumala kutsuu rehellisiä sieluja ulos langenneista seurakunnista: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa." Ajan merkit osoittavat, että hyvin pian armonaika loppuu. (Matt. 24. luku)

Vapahtajamme, joka voitti ristillä, sanoo: "Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen." Joh. 1:16. Nykyisin Jumala tunnustaa omaksi tarhakseen sen seurakunnan, jonka uskonperiaatteet ovat täsmällisesti Raamatun koko totuuden mukaisia. Tähän seurakuntaan Jeesus kutsuu lampaansa. Rakkaudesta Hän antoi elämänsä ristillä koko maailman edestä, että jokainen, joka uskoo Häneen, pelastuisi. Jeesus antoi elämänsä myös sinun puolestasi, että eläisit ikuisesti!

Jumalan Pyhä Henki johtakoon sinua rakas lukijani, että tekisit oikean valinnan ja saisit ikuisen elämän, joka on valmistettu kaikille, jotka rakkaudesta palvelevat Herraa. Aamen.

Liitteet:

1. Ellen White: *Suuri taistelu*, 144; viittaus teokseen *D'Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century*, 6. kirja, 10. luku
2. Ellen White: *Suuri taistelu*, 151; viittaus teokseen *D'Aubigne*, mt 7. kirja 7. luku
3. Ellen White: *Suuri taistelu*, 152, 153; *Sama*
4. Ellen White: *Suuri taistelu*, 154; viittaus teokseen *D'Aubigne*, mt 7. kirja 8. luku
5. Ellen White: *Suuri taistelu*, 159; *Sama*
6. Ellen White: *Suuri taistelu*, 149.



Kuva: Vladimire Marinov

“Isä, minä tahdon...”

Sinikka Marttinen

Heti ihmisen lankeemuksen jälkeen Jeesuksen maanpäällinen elämä ja tehtävä selitettiin ihmisille. Herra sanoi käärmeelle: “Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” 1. Moos. 3:15. Tässä jakeessa on Raamatun ensimmäinen lupaus Vapahtajasta, joka tulee kukistamaan pahan vallan ja pelastamaan ihmiskunnan.

Vuosisatoja oli ennustettu Jeesuksesta, joka kaikessa täyttäisi Isän tahdon. “Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämässäni.” Ps. 40:9.

Koko uhrijärjestelmä oli kuvausta Jeesuksesta. Jeesus oli 12-vuotias ollessaan pääsiäisjuhilla kauniissa temppelissä. Silloin hänelle alkoi selvitä elämäntehtävänsä.

Hän alkoi ymmärtää, että tuo uhrikaritsa kuvasi Häntä itseään ja tehtävää, joka Hänen tulisi täyttää. Hän viipyi useita päiviä keskustelemassa opettajien, vanhinten ja pappien kanssa Messiaan kärsimyksistä, saadakseen tietoa tehtävänsä suuruudesta. Siirrymme Johannes Kastajan aikaan. Jeesus otti Johannekselta kasteen Jordanilla, jonne oli kerääntynyt paljon kansaa tuota erämaan profeettaa, hänen voi-

makkaita saarnojaan kuuntelemaan. Johannes Kastaja esitelti Jeesuksen kansalle sanoen: “Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” Joh. 1:29.

Saatuaan kasteen Jordanissa taivaat aukenivat ja Pyhä Henki laskeutui kyyhkysen muodossa Jeesuksen päälle ja taivaasta kuului Jumalan ääni: “Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.” Matt. 3:17.

Tämän jälkeen Jeesus meni erämaahan pahalaisen kiusattavaksi. Kun Jeesus oli ollut 40 päivää ilman ruokaa, tuli Hänen nälkä. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen monine viettelyksineen. Jeesus tunsii kirjoitukset, mutta osasi kiusaajakin vedota kirjoituksiin, kehottaen Jeesusta pudotautumaan temppelin harjalta, hän sanoi: “Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas, sillä kirjoitettu on: ‘Hän antaa enkeilleen käskyn sinusta’, ja: ‘He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.’” Matt. 4:6. Jeesus vastasi: “Taas on kirjoitettu: ‘Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’” Matt. 4:7. Sitten pahalainen kehotti Jeesusta runsaita lahjuksia vastaan kumartumaan maahan hänen edessään. Silloin Jeesus käytti taivaallista voimaansa sanoessaan “Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: ‘Herraa, sinun Ju-

malaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman.” Matt. 4:10. Sitten pahalainen jätti Hänet ja enkelit tulivat Häntä palvelemaan. Yksin Jeesus taisteli vihollista vastaan. Kun voitto oli saavutettu, tulivat enkelit tuomaan Hänelle ruokaa ja virvoitusta. Tämän jälkeen Hän lähti ulos maailmaan täyttämään tehtävänsä Lunastajana.

Ennustusten mukaan Jeesus täytti Isän tahtoa, toi maailmalle tiedoksi Isän kunniaa ja voimaa.

“En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.” Joh. 5:30.

Kerran, kun opetuslapset tarjosivat Hänelle ruokaa, Hän sanoi: “Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.” Joh. 4:34.

Tulee viimeisen ratkaisun paikka. Silloinen Jumalan kansa, papit ja hallitusmiehet, muun muassa ylimmäinen pappi komeassa pappispuvussaan, joka oli valmistettu Mooseksen laissa annetun ohjeen mukaan, nämä olivat päättäneet surmata Jeesuksen kaikkein raaimmalla tavalla: ristillä. Jeesus oli syönyt pääsiäislampaan, Juudas lähti omille teilleen, auttaakseen murhamiehiä Jeesuksen tavalliseen rukous-

paikkaan. Jeesus oli tarjonnut hänelle ehtoollisleivän ja viinin, pestyt hänen jalkansa samoin kuin muidenkin apostolien.

Jeesus lähti pimeään puutarhaan ottaen mukaansa kolme läheisintä opetuslastaan. Hän alkoi murehtia ja tulla tuskaiseksi. Hänen hikensä oli veripisaroitaa (lääketiede on tutkimuksessaan selvittänyt, että jos ihmisellä on ylivoimainen ahdistus, hän voi hikoilla verta). Kävi toteen yksi Vanhan testamentin kirjoituksista: “Heräjä, miekka, minun paimentani vastaan ja minun lähintä miestäni vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja joutukoot lampaat hajallensa; mutta minä käännän jälleen käteni pienimpiä kohden.” Sak. 13:7. Kristus tunsu yhteytensä Isän kanssa katkenneen. Silloin kärsimysten malja vapisi uupunee Vapahtajan kädessä.

Myös vihollinen joukkoineen teki kaikkensa. Jos hän epäonnistuisi tässä, jos hänet voitettaisiin, hän tulisi lopullisesti tuhotuksi.

Ihmisten synnit lepäsivät Kristuksen päällä. Hänen huuliltaan

kuului tuskaisa huuto: “Isäni, jos mahdollista on, niin menkään minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä.” Matt. 26:39. Jeesus olisi kaivannut inhimillistä tukea ja rakkautta, mutta Hänen läheisimmät ystävänsä nukkuivat. Hän meni uudelleen samaan paikkaan, kuten ennenkin. Nyt oli ihmiskunnan kohtalo ja pelastus vaakalaudalla. Koko taivas ja kaikki lankeamattomat maailmat seurasivat, kestäkö Jeesus. Enkelit olisivat halunneet tuoda lohdutusta kärsivälle Jumalan Pojalalle, mutta eivät voineet. Näkymättömänä Isä kärsi yhdessä Poikansa kanssa. Nyt nousi Jeesuksen eteen kuva ihmisten hädästä ja tuskasta, jos he joutuisivat vihollisen valtaan ilman toivoa ja ilman pelastajaa. Kolmannen kerran Hän toi tuskaisen pyyntönsä Isän eteen: “Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi.” Matt. 26:42. Jos Jeesus olisi jättänyt sanomatta nämä kolme viimeistä sanaa, ihmiset olisivat ilman toivoa. Tämän jälkeen taivaasta saapui

voimakas enkeli virvoittamaan Vapahtajaa, joka oli tehnyt päätöksen täyttää Isän tahto, pelastaa ihmiset. Voimmeko me edes heikosti ja puutteellisesti ymmärtää tätä ihmeellistä rakkautta? Tässä on pelastuneilla tutkimisen ja kiitollisuuden aihetta koko ikuisuudeksi.

Hyvin kaunis luku Raamatussa on Johanneksen evankeliumin 17. luku. Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous. Siinä on yksi harvinaislaatuinen jae. Koko maanpäällisen elämänsä aikana Jeesus korosti Isän tahdon täyttämistä. Nyt Hän puhuu toisenlaista kieltä. “Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista.” Joh. 17:24.

Tehtyään ratkaisunsa Getsemanessa Jeesus katsoi yli viimeisen raskaan ristille johtavan tien. Hän haluaa näyttää oppilailleen taivaallisen kirkkauden kaikkien maallisten kärsimysten, vieläpä heidän marttyyrikuolemansa jälkeen. On yksi merkki, joka ikuisuudessakin muistuttaa Kristuksen kärsimyksistä: haavat, jotka Hän sai käsiinsä, jalkoihinsa ja päähänsä. Niiden arvet ovat aina nähtävissä. “Hänen hohteensa on kuin aurinko, hänestä käyvät säteet joka taholle; se on hänen voimansa verho.” Hab. 3:4.

Ristiltä kuuluva huuto: “Se on täytetty” (Joh. 19:30) on Vapahtajan sanoma täytetystä lunastustyöstä. Isän vastaus meille, jotka tahdomme ottaa vastaan pelastuksen, kuuluu: “Olen saanut lunastuksen maksun, saat elää.” Aamen.



Meidän planeettamme, maailmankaikkeuden ihme!

E. G. White

Lunastustyö tulee olemaan täydellinen

“Meidän pieni maailmamme on koko maailmankaikkeuden oppikirja. Jumalan ihmeellinen armon suunnitelma, lunastavan rakkauden salaisuus, on aihe, johon »enkelitkin haluavat katsohtaa», ja jota he tulevat tutkimaan kautta loputtomien aikakausien. Sekä lunastetut että lankeamattomat olennot tulevat tekemään Kristuksen rististä tutkimustensa ja laulujensa aiheen. Tullaan näkemään, että Jeesuksen kasvoilta loistava kirkkaus on itsensäuhraavan rakkauden kirkkautta. Golgatalta tulevassa valossa nähdään, että itsensäkieltävän rakkauden laki on elämän laki sekä maassa että taivaassa, että rakkaus, joka »ei etsi omaansa», on lähtöisin Jumalan sydäimestä, ja että nöyrässä ja sävyisässä Vapahtajassa ilmenee Hänen luonteensa, joka asuu valossa, minne ei kukaan taida tulla...”

Lunastustyö tulee olemaan täydellinen. Paikassa, missä synti vallitsi, tulee Jumalan armo valitsemaan vielä runsaampana. Itse maapallo, jota Saatana väittää omakseen, ei tule vain lunastetuksi vaan myös korotetuksi. Meidän pieni maailmamme, joka synnin kirouksen alaisena on ainoa tahra Hänen ihanassa

luomakunnassaan, tulee saamaan suuremman kunnian kuin mikään muu maailma Jumalan maailmankaikkeudessa. Täällä, missä Jumalan Poika asui ihmisten keskellä, missä kunnian Kuningas eli, kärsi ja kuoli, täällä, kun kerran kaikki tehdään uudeksi, Jumalan maja on oleva ihmisten keskellä, »ja Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa». Ja kun lunastetut kautta iankaikkisuuksien vaeltavat Herran valossa, he ylistävät Häntä Hänen sanomattomasta lahjastaan, - joka on Immanuel, »Jumala meidän kanssamme.»

Aikakausien Toivo s. 9, 16.

»Vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas»

“Saatana toimii herkeämättä erittäin tarmokkaasti ja tuhansin valepuvuin esittäen Jumalan luonteen ja hallinnon väärässä valossa. Laajoilla, hyvin laadituilla suunnitelmillaan ja ihmeteltävällä voimallaan hän koettaa pitää maailman asukkaat eksytystensä vallassa. Ääretön ja kaikkiviisas Jumala näkee lopun alusta, ja hän on puolestaan laatinut pahuutta vastaan kauaskantoisia ja kaiken huomioonottavia suunnitelmia. Hänen tarkoituksenaan ei ollut

vain kapinan kukistaminen, vaan sen luonteen näyttäminen koko maailmankaikkeudelle. Jumalan suunnitelmana oli ilmaista oikeamielisyytensä ja armonsa ja osoittaa, että hän on viisautessaan ja armossaan suhtautunut pahuuteen täysin oikeudenmukaisesti.

Muiden maailmojen pyhät asukkaat seurasivat erittäin kiinnostuneina meidän maailmamme tapahtumia.... Tullaan näkemään, että kaikki jotka ovat hylänneet jumalalliset käskyt ja ohjeet, ovat saatanan puolella sotimassa Kristusta vastaan. Ja kun tämän maailman ruhtinas tuomitaan ja kaikki häneen liittyneet joutuvat osallistumaan hänen kohtalostaan, tulee koko maailmankaikkeus tuomion todistajana julistamaan: »Vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas» (Ilm. 15:3).” Patriarkat ja profetat 58, 59.

“Älköön kukaan pettäkö itseään sillä ajatuksella, että ihminen voi tulla pyhäksi, rikkoessaan tahallisesti yhdenkin Jumalan käskyistä. Tahallinen synti saattaa Hengen todistuksen vaikenemaan ja erottaa sielun Jumalasta. »Synti on laittomuus.» »Kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä*) nähnyt eikä häntä tuntenut.» 1 Joh. 3:6. Vaikka Johannes kirjeissään on niin täydellisesti omistautunut rak-

kautta kuvailemaan, hän ei jätä ilmaisematta niiden ihmisten todellista luonnetta, jotka väittävät olevansa pyhittyneitä, vaikka rikkovat Jumalan lakia. »Joka sanoo: 'Minä tunnen hänet', eikä pidä hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä. Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut.» 1 Joh. 2:4, 5. Tämä on jokaisen ihmisen tunnustuksen koetin...” Ellen White, Suuri taistelu s. 466, 467. (*”häntä” tarkoittaa Jumalaa.)

Pedon merkki

Pedon merkki ei ole mikään ulkonainen merkki, jota jokaiselle ihmiselle pakotetaan vastoin hänen omaa tahtoansa. Ellei ihminen voisi kieltäytyä ottamasta vastaan pedon merkkiä, Jumalan varoitus olla ottamatta sitä olisi turha. Niitä, jotka kieltäytyvät vastaanottamasta *pedon merkkiä* (arvovallan tai sitoutumisen merkkiä), kuvataan näin: ”...*jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.*” Ilm. 14:14. He ovat niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Jumalan sinetin (Ilm. 7:3,4; 14:1), he ovat saaneet voiton pedon merkistä (Ilm. 15:2, vrt. Dan. 3).

Pedon merkkiin sisältyy siis

Jumalan käskyjen rikkominen (vrt. Jaak. 2:10), sillä Jumalan sinetti, Hänen liittonsa merkki, on kymmenen käskyn laissa (ks. Alempaa). Pedon merkki otetaan vastaan otsaan tai käteen (Ilm. 13:17; 14:9). Otsa kuvaa ymmärrystä (uskoa, tietoa), käsi kuvaa ihmisen toimintaa (käskyjen pitämistä tai pitämättä jättämistä). Sen osoittaa myös 5. Moos. 11:8,18 (vrt. 5. Moos. 13:1-6), missä puhutaan *kaikkien* käskyjen pitämisestä. Jokainen, joka ymmärtää neljännen käskyn vaatimukset ja sen järjestyksen, jonka Jumala on sanonut olevan Hänen arvovaltansa merkin, ja kuitenkin hylkää sen ja kunnioittaa sen sijaan sitä, minkä Rooma on valinnut herruutensa merkiksi, ottaa vastaan Rooman kanssa tehdyn liiton merkin, pedon merkin. Vasta sitten, kun sunnuntailaki vahvistetaan ja ihmisten täytyy valita Jumalan käskyt tai ihmiskäskyt, ne, jotka pysyvät rikkomuksessaan, ottavat vastaan pedon merkin. Vilpittömälle sunnuntainvietäjälle kuuluvat seuraavat sanat: ”*Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.*” (Apt 17:30).

Jumalan sinetti

Sanoja merkki ja sinetti käytetään Raamatussa tarkoittamaan samaa asiaa (Room. 4:11). Virallisessa sinetissä täytyy näkyä kolme asiaa:

1. Lainsäätäjän nimi - esim. Abraham Lincoln
2. Lainsäätäjän virka - asema - esim. presidentti
3. Lainsäätäjän valta - alue - esim. Amerikan Yhdysvallat

Jumalan sinetti, Hänen iankaikkisen liittonsa merkki on Jumalan laissa; sinetin kolme ominaisuutta löytyy neljänestä käskystä 2. Moos. 20:8-11: ”Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatiti; silloin älä mitään askareita toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.” (Vrt. 2. Moos. 31:13,17,18.) Vaikka kaikki käskyt ovat Jumalalle samanarvoisia (Jaak. 2:10), vain neljännessä käskyssä on Jumalan sinetin tuntomerkit:

1. Jumalan nimi: ”Herra, sinun Jumalasi”
2. Arvoasema: ”Luoja”
3. Valta-alue: ”taivas ja maa ja meri ja kaikki, mitä niissä on”.



Raamattu puhuu sapatista Jumalan ikuisena merkinä: ”Pitäkää minun sapatitini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, sukupolvesta sukupolveen,... niin että he viet-



tävät sapattia ikuisena liittona ... Se on oleva ikuinen merkki..." 2. Moos. 31:13, 16, 17; vrt Hes. 20:12, 20.

Jeesus sanoo: "Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut." Matt 5:17,18.

Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi Häneltä: "Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?" Jeesus vastasi: "jos tahdot päästä elämään sisälle, niin pidä käskyt..." 'älä tapa', 'älä tee huorin', 'älä varasta', 'älä sano väärää todistusta'." Matt. 19:16-19.

Seitsemännen päivän sapatti on olennainen osa Jumalan lakia, jokaviikkoinen muistuttaja Kristuksesta meidän Luojanamme ja Lunastajanamme. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala... Kaikki on saanut syntynsä hänen kautta, ... Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.... Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh. 1:1,3,14. Israelin kansalle oli luvattu lepo sen päästessä Kaanaan maahan. Samoin sapatti muistuttaa lupauksesta päästä taivaalliseen Kaanaaseen "sapatin lepoon" 2.Piet 3:13; Hebr. 11:10,39,40; Ilm. 21:2. Se tapahtuu Kristuksen tullessa takaisin (Hebr. 3:10-19; 4:1-11; vrt. 5. Moos. 4:1,2; 1. Kor. 10:11-13). Silloin päättyy ihmiskunnan historian 6000-vuotinen erämaavaellus, joka alkoi paratiisissa syntiinlankeemuksessa.

"Kun taistelu leviää uusille kentille ja kansan huomio kiinnitetään Jumalan poljettuun lakiin, niin saatanan toiminta kiihtyy. Sanomaa seuraava voima herättää vain vihaa sen vastustajissa. Papit tulevat tekemään melkein yliinhimillisiä ponnistuksia, estääkseen valon loistamasta seurakuntiinsa. Kaikin käytävissä olevin keinoin he koettavat estää ihmisiä punnitsemasta näitä tärkeitä kysymyksiä. Kirkko vetoaa yhteiskunnallisen vallan vahvaan käsivarteeseen. Katolilaiset ja protestantit liittyvät yhteen tässä työssä. Kun pakollista sunnuntain viettoa vaativa liike tulee rohkeammaksi ja päättäväisemmäksi, vedotaan lakiin niiden vastustamiseksi, jotka pitävät Jumalan käskyt. Heitä uhataan sakoilla ja vankeudella. Muutamille tarjotaan korkeita virkoja sekä muita palkkioita ja etuja houkuttelemaan heitä kieltämään uskonsa. Mutta heidän järkkymätön vastauksensa on: »Näyttäkää meille Jumalan sa-

nalla, että me olemme väärässä» - sama vastaus, minkä Luther antoi samanlaisissa olosuhteissa. Ne, jotka haastetaan oikeuteen, puolustavat totuutta voimakkaasti, ja jotkut kuuntelijoista päättävät pitää kaikki Jumalan käskyt. Näin tuodaan valo tuhansille, jotka muutoin eivät saisi tietoa näistä totuuksista.

"Omantunnonmukaista kuuliaisuutta Jumalan sanalle kohdellaan kapinoimisena. Saatanan sokaisemina vanhemmat tulevat osoittamaan ankaruutta ja raukkoutta uskovia lapsiaan kohtaan. Isäntä ja emäntä sortavat palvelijoitaan, jotka tahtovat pitää Jumalan käskyt. Hellät tunteet tukahdutetaan; lapset tehdään perinnöttömiksi ja ajetaan pois kotoa. Silloin täytyvät kirjaimellisesti Paavalin sanat: »Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.» 2 Tim. 3:12. Kun totuuden puolustajat kieltäytyvät kunnioittamasta sunnuntai-lepopäivää, heitetään muutamia



Kuva: Tzvetan Petkov

heistä vankeuteen, toisia ajetaan maanpakoon ja joitakuita kohdellaan orjina. Inhimilliselle ymmärrykselle tämä kaikki näyttää nyt mahdottomalta. Mutta kun Jumalan hillitsevä Henki vetäytyy pois ihmisistä ja he joutuvat Jumalan käskyjä vihaavan saatanan hallintaan, ilmenee outoja asioita. Sydän voi olla hyvin julma, kun Jumalan pelko ja rakkaus ovat poistuneet....” Suuri taistelu 591, 592

Viimeinen armon sanoma

“Evankeliumin suurta työtä ei päätetä pienemmällä Jumalan voiman ilmestyksellä kuin aloitettiin. Ne ennustukset, jotka toteutuivat syysateen vuodatuksena evankeliumin julistuksen alkaessa, tulevat uudelleen toteutumaan keväsateen vuodatuksena sen päättyessä. Nämä ovat ne »virvoituksen ajat», joihin apostoli Pietari loi katseensa sanoessaan: »Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen.» Apt. 3: 19, 20.

“Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innostuksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteot seuraavat uskovaisia. Mutta saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ilm. 13:13. Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.

“Sanomaa ei viedä eteenpäin

niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta. Todisteet on esitetty aikaisemmin. Siemen on kylvetty. Nyt se orastaa ja kantaa hedelmää. Lähetystyöntekijöiden levittämät julkaisut ovat tehneet vaikutuksensa, mutta jotkin seikat ovat estäneet vaikutuksen saaneita täysin käsittämästä totuutta tai seuraamasta sitä. Nyt valonsäteet tunkeutuvat kaikkialle, totuus esiintyy kirkkaudessaan ja Jumalan vilpittömät lapset katkaisevat heitä pidättäneet siteet. Perheyhteydet ja seurakuntasuhteet eivät enää voi heitä estää. Totuus on kaikkea muuta kalliimpi. Huolimatta totuutta vastustamaan yhtyneistä voimista asettuu suuri joukko Herran puolelle.” Suuri taistelu s. 595.

“On mahdotonta kuvailla niiden kauhua ja epätoivoa, jotka ovat polkeneet jalkoihinsa Jumalan pyhät vaatimukset. Herra antoi heille lakinsa. He olisivat voineet verrata luonnettaan siihen ja oppia tuntemaan puutteellisuutensa, kun vielä oli aikaa katumukseen ja parannukseen. Mutta voittaakseen maailman suosiota he syrjäyttivät sen määräykset ja opettivat muitakin rikkomaan niitä. He ovat koettaneet pakottaa Jumalan kansaa häpäisemään hänen sapattiaan. Nyt heidän halveksimansa laki tuomitsee heidät. Pelottavan selvästi he näkevät olevansa ilman puolustusta. He itse valitsivat, ketä he tahtoivat palvella ja jumaloida. 'Te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.' Mal. 3:18.

“Jumalan lain viholliset, saar-

naajasta aina pienimpään asti heidän joukossaan, saavat uuden käsityksen totuudesta ja velvollisuudesta. Liian myöhään he näkevät, että neljännen käskyn sapatti on elävän Jumalan sinetti. Liian myöhään he näkevät väärän sapatin todellisen luonteen ja sen hiekkaperustuksen, jolle he ovat rakentaneet. He huomaavat taistelleensa Jumalaa vastaan. Uskonnon opettajat ovat johtaneet sieluja kadotukseen, selittäessään ohjaavansa niitä paratiisiin porteille. Vasta lopullisena tilinteon päivänä saadaan tietää, kuinka suuri on hengellisessä virassa toimivien vastuu ja kuinka pelottavia seurauksia koituu heidän uskottomuudestaan. Vasta ikuisuudessa me voimme käsittää, mitä yhden ainoankin sielun kadotus merkitsee. Kauhea tulee olemaan sen kohtalo, jolle Jumala sanoo: 'Mene pois minun tyköäni, sinä paha palvelija!' Suuri taistelu s. 617, 618.

Uusi taivas ja uusi maa

“Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet.' Ilm. 21:1. Se tuli, joka kuluttaa jumalattomat, puhdistaa maan. Kaikki kirouksen jäljet katoavat. Ei tule olemaan mitään ikuisesti palavaa helvettiä muistuttamassa lunastetuille synnin kauheista seurauksista...

“Taivaan ilmapiirissä ei voi olla kärsimystä. Siellä ei enää ole kyyneleitä, ei hautajaissaattoja eikä surumerkkejä. 'Eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.' 'Eikä yksikään asukas sano: 'Minä olen vaivanalainen.' Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä



anteeksi.' Ilm. 21:4; Jes. 33:24.

“Siellä on uusi Jerusalem, kirkastetun uuden maan pääkaupunki, joka on 'kaunis kruunu' Herran kädessä ja 'kuninkaallinen otsakoriste' Jumalan kädessä. Siinä on 'Jumalan kirkkaus'; sen hohto on 'kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspiskivi.' 'Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.' Herra sanoo: 'Minä iloitsen Jerusalemista ja riemuitseen kansastani.' 'Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kansaan, heidän Jumalansa.' Jes. 62:3; Ilm. 21:11, 24; Jes. 65:19; Ilm. 21:3....

“Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka kaiken on luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudes-

saan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” Suuri taistelu 615, 655.

“Näin sangen suuren joukon enkeleitä tuovan kaupungista kirkkaita kruunuja - jokaiselle pyhälle kruunun, johon oli kirjoitettu hänen nimensä. Jeesuksen käskystä enkelit toivat kruunut hänelle, ja oikealla kädellään suloinen Jeesus pani kruunut pyhien päähän. Samalla tavalla enkelit toivat harput, ja Jeesus ojensi nekin pyhille. Johtavat enkelit antoivat ensin säveleen, ja sitten kaikki äänet yhtyivät kiitokseen ja onnekkaaseen ylistykseen, ja jokainen käsi kosketteli taitavasti harpun kieliä, saaden aikaan ihanaa, sointuvaa ja täyteläistä soittoa. Sitten minä näin Jeesuksen ohjaavan lunastetun joukon kaupungin portille. Hän tarttui porttiin työntäen sen taaksepäin kiiltävillä saranoillaan ja käski kansojen, jotka olivat säilyttäneet totuuden, käydä sisälle. Kaupungissa oli kaikkea, mistä silmä saattoi nauttia. Joka paikassa he näkivät suunnatonta loistoa. Sitten Jeesus katseli lunastettuja pyhiään. Heidän kasvonsa säteilivät kirkkautta. Kiinnittäessään lempeät silmänsä heihin hän lausui täyteläisellä, sointuvalla äänel-

lään: 'Minä näen sieluni vaivan hedelmät ja olen tyydytetty. 'Te saatte nauttia tästä määrättömästä kirkkaudesta iankaiken. Teidän murheenne ovat loppuneet. Kuolemaa ei ole enää oleva, eikä surua eikä parkua eikä kipua ole enää oleva.' Minä näin lunastettujen kumartavan ja heittävän kimmeltävät kruununsa Jeesuksen jalkain juureen, ja sitten, kun hänen hellä kätensä oli nostanut heidät ylös, he koskettelivat kultaisia harppujaan täyttäen koko taivaan ihanalla soitollaan ja lauluillaan Karitsan kunniaksi.

“Sitten minä näin Jeesuksen johtavan kansansa elämänpuulle, ja jälleen me kuulimme hänen hellällä äänellensä, mikä kaikui heleämpänä kuin mikään soitto, mitä kuolevainen korva on kuullut, sanovan: 'Tämän puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Syökää siitä.' Elämänpuussa oli mitä kauniimpia hedelmiä, joita pyhät saivat syödä vapaasti. Kaupungissa oli mitä ihanin valtaistuin, josta lähti elämänveden puhdas, kristallinkirkas virta. Molemmiin puolin tätä virtaa oli elämänpuu, ja virran äyräillä kasvoi toisia ihania puita, kantaen hedelmiä, jotka olivat hyviä syödä. Kieli on kerrassaan liian heikko kytäkseen taivasta kuvaamaan. Näyn kohotessa eteeni hukun ihmettelyyn. Voittamattoman loiston ja verrattoman kirkkauden mukaansa tempaamana lasken kynän kädestäni ja huudahdan: 'Oi, mikä rakkaus! Mikä ihmeellinen rakkaus!' Korkealentoisinaan kieli ei kykene kuvaamaan taivaan ihanuutta eikä Vapahtajan rakkauden verratonta syvyyttä.” Hengellisiä kokemuksia s. 319, 320. Aamen.

”MINÄ OLEN TIE JA TOTUUS JA ELÄMÄ;...”

JOH. 14:6

HETKEN KESTÄVI...

Hetken kestävi elämä mainen
kuolon yö sen pian yllättää
hetken ilo autuainen
ja myös murhe on vieraana.
Hetken kukkivi nuoruuden kukka
hetken ruususet keski-iän
hetken vanhus harmaatukka
viipyy matkalla maisen tien.
Pian ihminen haudassaan nukkuvi
päättyy hetken kestänyt työ
hänen ilonsa, murheensa hukkuvi
sydän niin kauan kun lyö.

Vaan kun elämä kätketty kerran
ikiaiikojen kallioon on
silloin ääni elämän Herran
kutsuu väsyneen voittohon.
Ei Kristus-kallio murru
edes koittaessa kuoleman yön
silmäin eessä on elämän kruunu
sydän viime kerran kun lyö.



Kuva: Vladimire Marinov

OLEN LÖYTÄNYT...

Olen löytänyt kalleimman aarteeni
olen löytänyt Jeesuksen,
olen löytänyt ikuisen onneni
ja suurimman rakkauden.

Maailman korpehen synkeään
olin eksynyt lapsoneen maan,
vaan taivainen Paimen mua etsimään
ei väsynyt milloinkaan.

Oli pimeys maailman luonani mun
valo totuuden voitti sen,
näin hellyyden ensi katseestas Sun,
ja se karkoitti pimeyden.

Mitä annat, se kädestäs ottaa mun suo
ja tyytyä tahtoo ain,
mua johdata taivaisen Isäni luo
tue aina mua matkallain.

Olen löytänyt helmen niin kallihin
mua auta se säilyttämään,
että kerran Sun luoksesi kotihin
saavun halki tään myrskyisän sään.

-SM.

